2012

1

PERKEMBANGAN RISIKO DAN PENILAIAN KESTABILAN KEWANGAN PADA TAHUN 2011

11 Tinjauan Keseluruhan

12 Menguruskan Risiko yang Berpunca daripada Tahap Keberhutangan Isi Rumah

22 Menguruskan Penularan daripada Perkembangan Luaran

37 Perkembangan dan Bidang Risiko Lain

44 Prospek Kestabilan Kewangan Domestik dan Tumpuan Pemantauan pada Tahun 2012

47 *Rencana: Pengantara Bukan Bank di Malaysia*

PERKEMBANGAN RISIKO DAN PENILAIAN KESTABILAN KEWANGAN PADA TAHUN 2011

TINJAUAN KESELURUHAN

Kestabilan kewangan dalam negeri kekal terpelihara sepanjang tahun 2011, sekali gus mewujudkan persekitaran yang kondusif untuk pertumbuhan ekonomi di Malaysia, meskipun risiko yang dikaitkan dengan krisis hutang kerajaan di Eropah dan pertumbuhan yang lebih lemah di ekonomi maju meningkat dengan nyata pada separuh kedua tahun 2011. Dengan disokong oleh asas-asas yang kukuh, sistem kewangan Malaysia terus menunjukkan tahap daya tahan yang tinggi dalam menghadapi perkembangan yang tidak menentu dalam persekitaran luaran. Penunjuk keteguhan kewangan kekal pada tahap yang kukuh, walaupun diandaikan berada dalam senario yang tertekan, mengesahkan keupayaan sektor kewangan Malaysia bagi menghadapi kejutan, baik pada peringkat sistem mahupun institusi. Pemantauan berterusan yang dilaksanakan sepanjang tahun terhadap bahagian yang berpotensi mempunyai risiko di dalam negeri telah membolehkan pelaksanaan langkah-langkah awal yang pelbagai, termasuk langkah penyeliaan yang diambil oleh Bank untuk menangani risiko yang baru muncul. Langkah-langkah ini membolehkan pengantaraan kewangan terus berfungsi dengan cekap, seperti yang ditunjukkan oleh peningkatan yang menyeluruh dalam aktiviti pembiayaan. Keadaan pasaran kewangan domestik juga kekal teratur, meskipun dalam keadaan turun naik yang tinggi, dan keyakinan terhadap sistem kewangan juga kekal utuh.

Hutang isi rumah berkembang pada kadar yang lebih sederhana apabila pelbagai langkah yang telah diperkenalkan sebelum ini oleh Bank mula memberikan kesan. Secara keseluruhan, kedudukan kewangan isi rumah di Malaysia masih teguh. Agregat penampan kewangan yang kukuh terus menyokong keupayaan isi rumah untuk melaksanakan obligasi pembayaran hutang mereka dan menjadi pelindung terhadap kejutan yang mungkin berlaku. Ini selanjutnya diperkukuh oleh pertumbuhan pendapatan yang stabil, keadaan guna tenaga yang menggalakkan dan paras tabungan yang tinggi. Walau bagaimanapun, peminjam dalam kategori berpendapatan rendah serta tinggal di pusat-pusat bandar menghadapi lebih banyak cabaran untuk menguruskan obligasi kewangan mereka. Walaupun sumbangan mereka kepada jumlah dedahan pinjaman sistem perbankan secara relatifnya agak kecil, beberapa siri langkah yang diambil oleh Bank, di samping mekanisme penyelesaian hutang yang telah dilaksanakan, akan menyumbang ke arah mengatasi tekanan kewangan yang dihadapi oleh peminjam-peminjam ini, sekali gus membendung peningkatan risiko dalam sektor isi rumah tersebut.

Sistem kewangan Malaysia terus menunjukkan tahap daya tahan yang tinggi dalam menghadapi perkembangan yang tidak menentu dalam persekitaran luaran. Pemantauan berterusan terhadap bahagian yang berpotensi mempunyai risiko di dalam negeri telah membolehkan pelaksanaan langkah-langkah awal yang pelbagai, termasuk langkah penyeliaan yang diambil oleh Bank untuk menangani risiko yang baru muncul

Kesan penularan daripada perkembangan yang berlaku di kawasan euro dan di Amerika Syarikat (AS) menyebabkan jumlah dan kepesatan yang lebih tinggi dalam pergerakan aliran portfolio sepanjang tahun 2011. Pengantaraan aliran portfolio ini adalah berkesan dan pasaran kewangan domestik kekal teratur meskipun terdapat turun naik yang lebih tinggi. Keadaan pendanaan bagi institusi kewangan di Malaysia

secara amnya masih menggalakkan dengan kesan yang terhad daripada pasaran borong dana global yang ketat, memandangkan struktur pendanaan yang stabil bagi bank Malaysia. Institusi perbankan di Malaysia juga mempunyai dedahan kredit secara langsung dan tidak langsung yang terhad dengan rakan niaga di ekonomi euro yang terjejas, manakala bagi penanggung insurans pula, dedahan ini adalah dengan rakan niaga insurans yang telah mengekalkan kedudukan kewangan yang kukuh.

Sektor kewangan terus mengekalkan paras permodalan dan keberuntungan yang kukuh, meskipun industri insurans dan takaful menghadapi cabaran yang lebih besar daripada keadaan turun naik pasaran. Oleh itu, institusi kewangan telah berupaya menunjukkan ketangkasan untuk bertindak balas terhadap keadaan kewangan dan operasi yang lebih mencabar, terutamanya dalam mengurus dedahan risiko pasaran mereka. Institusi perbankan di Malaysia juga berada pada kedudukan yang baik untuk memenuhi keperluan modal yang lebih ketat di bawah Basel III.

Risiko terhadap kestabilan kewangan domestik pada tahun 2012 dijangka terus didorong terutamanya oleh perkembangan luaran, dengan perkembangan di kawasan euro diberikan tumpuan utama. Risiko utama berpunca daripada ketidaktentuan berterusan yang memberikan kesan kepada prospek pemulihan yang lebih kukuh serta pengukuhan dalam sistem kewangan di ekonomi maju. Memandangkan sentimen pasaran yang terus lemah, penghindaran risiko dan ketidaktentuan dalam pasaran kewangan global dijangka kekal tinggi. Dalam persekitaran domestik, peningkatan hutang isi rumah akan terus dipantau dengan rapi walaupun langkah-langkah yang telah dilaksanakan dijangka dapat menanganinya, seterusnya memastikan bahawa kewangan isi rumah secara keseluruhan kekal teguh.

MENGURUSKAN RISIKO YANG BERPUNCA DARIPADA TAHAP KEBERHUTANGAN ISI RUMAH

Dedahan kredit kepada sektor isi rumah terus terkawal dengan terdapat beberapa tanda bahawa peminjaman oleh isi rumah mulai menjadi sederhana, terutamanya pada separuh kedua tahun 2011. Kedudukan kewangan dan keupayaan khidmat bayaran balik hutang isi rumah kekal kukuh pada tahap agregat, disokong oleh pendapatan yang lebih tinggi dan keadaan guna tenaga yang menggalakkan. Namun begitu, dalam sektor isi rumah, paras leveraj yang jauh lebih tinggi serta penampan yang agak terhad berbanding dengan potensi kejutan pendapatan telah dilihat bagi peminjam yang berpendapatan bulanan sebanyak RM3,000 dan ke bawah dan tinggal di pusat-pusat bandar.

Implikasi kestabilan kewangan daripada keberhutangan isi rumah di Malaysia masih terkawal memandangkan asas-asas yang pada umumnya terus kukuh bagi majoriti isi rumah dan amalan pengurusan risiko yang mantap oleh institusi perbankan

Walau bagaimanapun, risiko kemerosotan yang lebih menyeluruh bagi kualiti kredit untuk pinjaman dalam sistem perbankan dan implikasi yang lebih luas terhadap kestabilan kewangan secara keseluruhan telah dinilai sebagai terkawal. Pertumpuan dedahan bank kepada peminjam dalam kumpulan ini adalah agak rendah, iaitu kurang daripada 13% daripada jumlah pinjaman sistem perbankan. Berdasarkan fakta-fakta masa lampau tahap jejas nilai dan peruntukan, sebarang kerugian jejas nilai kepada sektor perbankan tidak akan melebihi RM2 bilion atau kurang 8% daripada keuntungan sebelum cukai bank perdagangan dan institusi perbankan Islam. Pemberian pinjaman kepada individu yang berpendapatan lebih daripada RM3,000 sebulan mencakupi kira-kira 80% daripada jumlah pinjaman kepada isi rumah oleh sistem perbankan. Bank-bank juga terus mengekalkan standard pengunderaitan yang berhemat dan menghasilkan kualiti pinjaman isi rumah yang terus bertambah baik. Sekiranya berlaku kejutan sementara pendapatan yang memberikan kesan kepada isi rumah yang berpendapatan rendah, kedudukan kewangan yang kukuh ini membolehkan bank-bank untuk memudahkan pelarasan oleh peminjam yang terjejas melalui langkah penyusunan semula hutang, sekali gus

mengehadkan potensi berlakunya pinjaman mungkir secara meluas. Ini diperkukuh lagi dengan adanya mekanisme pengurusan hutang yang mantap dan berfungsi dengan baik di setiap bank dan melalui Agensi Kaunseling Kredit dan Pengurusan Hutang (AKPK). Ini diperkukuh oleh langkah-langkah yang telah diambil untuk mengawal pengumpulan hutang yang berlebihan oleh peminjam yang mudah terjejas.

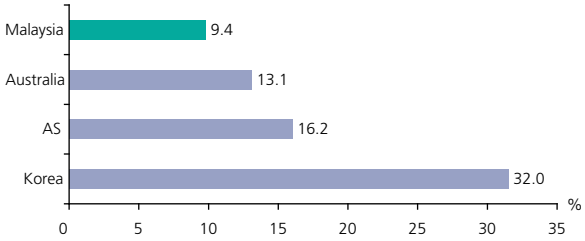
Dari perspektif makroekonomi yang lebih luas, satu kajian oleh Bank juga menunjukkan bahawa lebih daripada separuh daripada variasi penggunaan di Malaysia disebabkan oleh pendapatan (seperti yang diukur oleh pendapatan boleh guna), manakala kurang daripada 10% daripada variasi pendapatan disebabkan oleh pembolehubah yang berkaitan dengan kredit. Ini juga dicerminkan dalam peratusan pinjaman untuk kredit penggunaan sebagai sebahagian daripada penggunaan swasta, yang secara relatif lebih rendah berbanding dengan negara-negara lain (Rajah 1.1). Di samping itu, perubahan dalam kos peminjaman telah memberikan kesan yang minimum terhadap isi rumah, disebabkan majoriti daripada isi rumah tidak berhutang dengan berlebihan.

Pada tahun 2011, hutang isi rumah terus meningkat, disokong oleh pertumbuhan pendapatan yang berterusan. Walau bagaimanapun, pertumbuhan ini adalah lebih perlahan dengan hutang isi rumah terkumpul berkembang sebanyak 12.5% pada tahun itu (2010: 13.7%) dengan terdapat tanda-tanda penstabilan dalam pengumpulan hutang isi rumah berbanding dengan keluaran dalam negeri kasar (KDNK) sejak separuh kedua tahun 2011. Setelah melalui trend menaik bagi suku tahunan sejak tahun 2009, paras hutang isi rumah sebagai sebahagian daripada KDNK telah mendatar sejak bulan Jun, dan mengakhiri tahun 2011 pada 76.6% (2010: 75.8%) (Rajah 1.2).

Kedudukan kewangan isi rumah secara amnya terus menunjukkan wujudnya penampan kewangan yang kukuh terhadap perubahan yang menjejaskan nilai aset, kadar faedah dan tahap pendapatan. Pertumbuhan dalam hutang isi rumah secara amnya telah diiringi oleh pertumbuhan yang sama dalam aset kewangan isi rumah. Walaupun penurunan penilaian ekuiti pada tahun 2011 memberikan kesan negatif terhadap aset kewangan isi rumah

Rajah 1.1

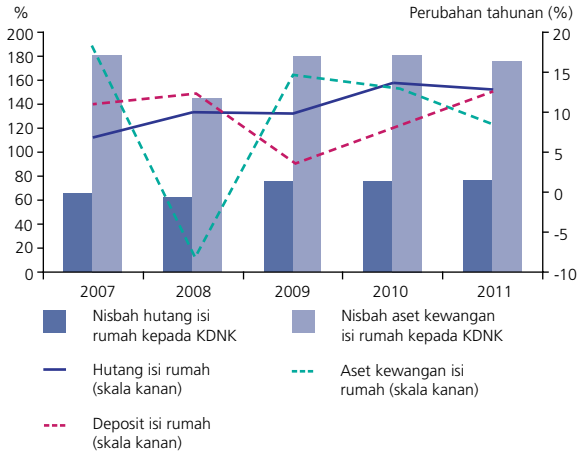
Sektor Isi Rumah: Nisbah Kredit Penggunaan kepada Penggunaan Swasta mengikut Negara

Sumber: HAVER, Pihak Berkuasa Negara, dan pengiraan dalaman

Rajah 1.2

Sektor Isi Rumah: Hutang dan Aset Kewangan

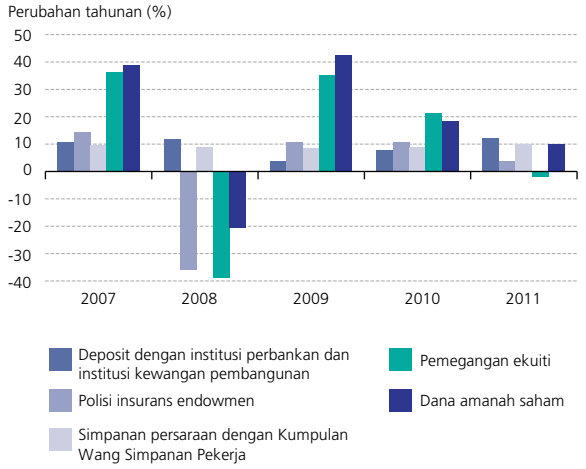

Sumber: Bank Negara Malaysia

yang meningkat pada kadar yang lebih perlahan sebanyak 8.4% (2010: 12.8%), ini telah diimbangi oleh pertumbuhan yang mampan dan lebih kukuh dalam deposit isi rumah yang berkembang sebanyak 12.2% (2010: 7.9%). Ini telah mengekalkan agregat penampan kewangan isi rumah pada paras yang memuaskan dengan aset kewangan isi rumah kekal melebihi dua kali (2011: 2.3 kali) daripada hutang isi rumah pada akhir tahun 2011 (Rajah 1.3, 1.4 dan 1.5). Peratusan aset mudah tunai dan aset hampir mudah tunai yang tinggi, termasuk deposit bank, yang tersedia untuk memenuhi keperluan mudah tunai dalam jangka pendek juga telah menyumbang kepada penampan kewangan yang kukuh. Lebih daripada 60% aset kewangan isi rumah adalah dalam bentuk aset mudah tunai, menyumbang kepada nisbah aset mudah tunai kepada hutang sebanyak 1.48 kali. Hampir separuh daripada aset

Rajah 1.3

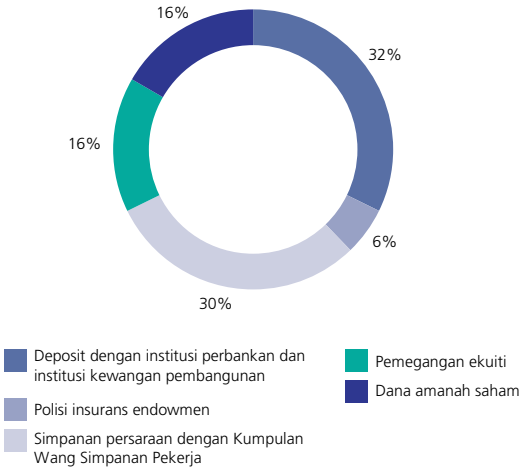
Sektor Isi Rumah: Pertumbuhan dalam Aset Kewangan mengikut Komponen

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.5

Sektor Isi Rumah: Aset Kewangan mengikut Komposisi

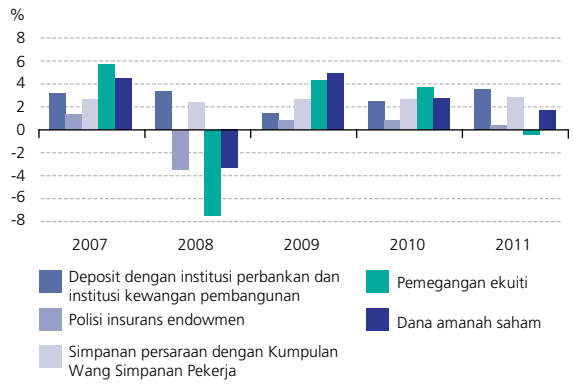
Sumber: Bank Negara Malaysia

ini adalah dalam bentuk deposit yang disimpan dalam institusi perbankan dan institusi kewangan pembangunan.

Terdapat beberapa faktor berhubung kait yang mempengaruhi taburan dan paras hutang isi rumah di Malaysia – faktor utama ialah tahap pendapatan, lokasi dan kos sara hidup. Dari segi taburan pendapatan, sebahagian besar (46.5%) daripada hutang isi rumah terkumpul disebabkan oleh peminjam dengan pendapatan bulanan melebihi RM5,000 yang mempunyai penampan kewangan yang selesa dan mempunyai keupayaan yang munasabah untuk membayar balik hutang tanpa masalah kewangan yang besar. Sebaliknya, individu yang berpendapatan bulanan di bawah RM3,000 yang tinggal di pusat-pusat pekerjaan utama yang lebih tinggi kos sara hidupnya, membelanjakan sebahagian besar daripada pendapatan mereka untuk perbelanjaan asas seperti makanan, pengangkutan dan pakaian (Rajah 1.6). Memandangkan pergantungan yang tinggi kepada pendapatan untuk mengekalkan penggunaan, isi rumah yang berpendapatan rendah, secara amnya, adalah lebih mudah terdedah kepada kejutan pendapatan dan juga sebahagiannya kepada kejutan harga. Pinjaman terkumpul individu dalam

Rajah 1.4

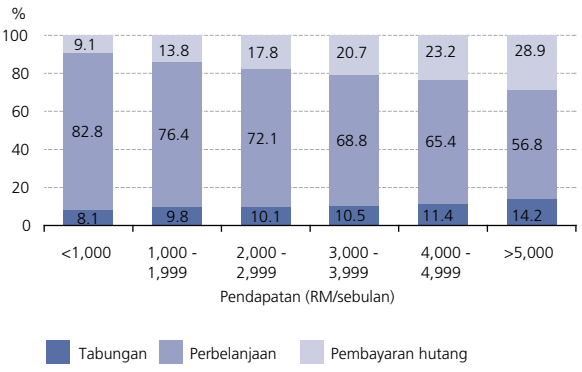
Sektor Isi Rumah: Sumbangan kepada Pertumbuhan Aset Kewangan

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.6

Sektor Isi Rumah: Tabungan dan Perbelanjaan mengikut Kumpulan Pendapatan

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia dan pengiraan dalaman

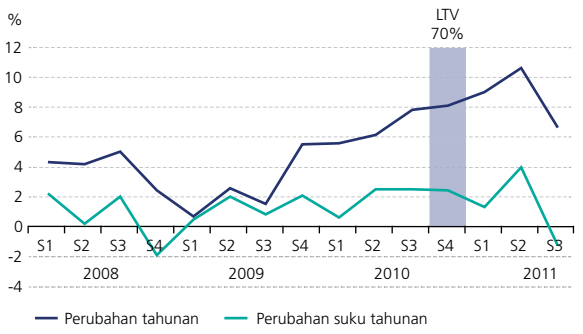
kumpulan pendapatan ini mencakupi kira-kira 23% daripada keseluruhan dedahan bank-bank kepada isi rumah atau 12.7% daripada pinjaman sistem perbankan, dengan sebahagian besar kemudahan pinjaman peminjam tertumpu pada pembiayaan kenderaan dan peribadi. Kedudukan leveraj (yang diperoleh dengan membahagikan purata hutang terkumpul dengan median pendapatan tahunan bagi setiap kumpulan pendapatan) peminjam dalam kumpulan ini adalah antara 4.4-9.6 kali pendapatan tahunan berbanding dengan 2.3-3.3 kali bagi mereka dalam kumpulan berpendapatan pertengahan-tinggi dan berpendapatan tinggi. Dengan kapasiti tabungan yang lebih rendah dan kedudukan leveraj yang lebih tinggi, kumpulan berpendapatan rendah ini sensitif terhadap kejutan pendapatan dan pelarasan kadar faedah. Anggaran dalaman oleh Bank menunjukkan jika punca pendapatan mereka hilang sepenuhnya dan mereka tidak menerima sebarang bantuan kewangan, simpanan terkumpul individu yang berpendapatan kurang daripada RM3,000 sebulan hanya mencukupi untuk menampung perbelanjaan keperluan dan bayaran hutang untuk tempoh sehingga tiga bulan sahaja. Walau bagaimanapun, kadar pengangguran semasa di Malaysia sebanyak 3.1%, yang secara relatif rendah berbanding dengan paras tertinggi sebanyak 4.5% yang dicatat selepas Krisis Kewangan Asia, telah mengurangkan kemungkinan ini berlaku bagi kebanyakan isi rumah.

Pinjaman isi rumah terus tertumpu terutamanya pada pembiayaan untuk pembelian harta kediaman dan kenderaan bermotor yang mencakupi 64% daripada hutang isi rumah terkumpul. Seperti pada tahun-tahun sebelumnya, pinjaman untuk membiayai harta kediaman kekal sebagai pemacu utama pertumbuhan hutang isi rumah, meningkat pada kadar tahunan sebanyak 11% bagi tempoh tiga tahun yang lalu selaras dengan bertambahnya individu berkelayakan dari segi kewangan untuk meminjam terutamanya bagi tujuan membeli rumah. Pada tahun 2011, pinjaman untuk membeli harta kediaman meningkat lebih perlahan kepada 12.7% berbanding dengan 12.8% pada tahun sebelumnya. Harga rumah terus meningkat pada kadar purata 5.9% untuk tempoh suku tahunan bagi tiga tahun yang lalu, berbanding dengan kadar purata jangka panjang sebanyak 3.9% bagi tempoh 2001 - S3 2011. Sebahagian besar pinjaman yang dikeluarkan adalah untuk pembelian rumah yang berharga melebihi RM250,000.

Pada tahun 2010, Bank telah melaksanakan beberapa langkah untuk mengurangkan aktiviti pelaburan dan spekulasi yang berlebihan dalam pasaran harta tanah bagi membendung kenaikan harga harta tanah yang ketara yang telah menyebabkan rumah semakin kurang mampu dibeli oleh pembeli rumah yang tulen. Nisbah pinjaman-kepada-nilai (loan-to-value, LTV) sebanyak 70% telah dikenakan terhadap peminjam individu yang mempunyai lebih daripada dua pinjaman perumahan, manakala caj modal dinaikkan bagi bank yang membiayai pinjaman harta kediaman melebihi LTV 90%. Pada bulan Disember 2011, pinjaman harta kediaman yang diambil oleh peminjam bukan individu adalah tertakluk kepada nisbah LTV sebanyak 60%, agar selari dengan langkah yang dikenakan terhadap individu pada tahun 2010. Langkah-langkah ini telah mula memberikan kesan apabila bilangan peminjam dengan lebih daripada dua akaun pinjaman perumahan terkumpul menyederhana dan mencatat pertumbuhan yang lebih rendah sebanyak 2.9% (2010: 14.9%). Kenaikan harga rumah seperti yang diukur oleh perubahan dalam Indeks Harga Rumah Malaysia menjadi perlahan kepada 6.6% pada S3 2011 (S2 2011: 10.6%; 2010: 6.7%) (Rajah 1.7). Selain itu, harga rumah di Kuala Lumpur, Selangor, Johor dan Pulau Pinang juga telah mula menjadi perlahan (Rajah 1.8). Indeks Harta Kediaman yang dikeluarkan oleh Institut Penyelidikan Ekonomi Malaysia (Malaysian Institute of Economic Research, MIER) turut menjadi sederhana kepada 120.1 mata dalam S4 2011 (S2 2011: 127.8 mata; S1 2011: 130 mata), mencerminkan tanggapan pasaran bahawa harga harta kediaman akan kembali ke paras yang lebih mampan.

Rajah 1.7

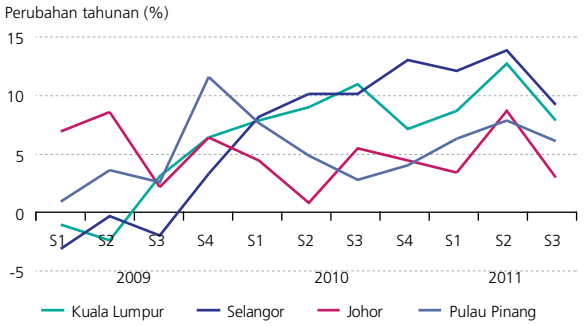
Indeks Harga Rumah Malaysia

Sumber: Pusat Maklumat Harta Tanah Negara

Rajah 1.8

Indeks Harga Rumah Malaysia mengikut Negeri

Sumber: Pusat Maklumat Harta Tanah Negara

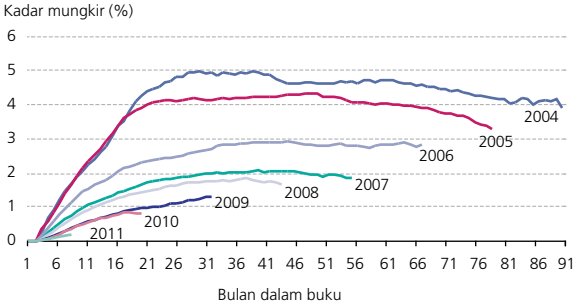
Kos pinjaman yang rendah berikutan persaingan sengit dalam kalangan pemberi pinjaman telah menyumbang ke arah pengurangan kos pembiayaan perumahan. Trend kadar pembiayaan untuk pembelian rumah terus menurun dengan spread antara kadar pinjaman purata dan kos pembiayaan purata mengecil daripada 306 mata asas pada tahun 2009 kepada 273 mata asas pada tahun 2011. Trend ini menimbulkan kebimbangan terhadap kekukuhan metodologi dan amalan penentuan harga oleh bank berikutan penemuan penilaian penyeliaan tematik amalan penentuan harga yang dilaksanakan oleh Bank pada tahun 2011. Penilaian tersebut, yang meliputi rumah, kereta dan pembiayaan peribadi telah menunjukkan beberapa kelemahan. Ini termasuk penggunaan andaian yang kurang mantap terhadap anggaran potensi kerugian kredit untuk tujuan penentuan harga. Sesetengah bank juga bergantung hanya pada data kegagalan membayar hutang dan kerugian terbaharu yang rendah terkini, yang mungkin tidak merangkumi sewajarnya risiko dalaman asas sepanjang keseluruhan kitaran kredit dan ekonomi. Penilaian ini juga menunjukkan kos pendanaan yang terkurang anggarannya oleh beberapa bank yang mengandaikan kadar prabayaran yang tinggi dan seterusnya purata tempoh pinjaman yang lebih pendek. Walaupun risiko penentuan semula harga ketika ini adalah rendah disebabkan oleh prospek pertumbuhan, andaian ini mungkin tidak dapat dikekalkan dalam jangka sederhana dan jangka panjang. Premium mudah tunai yang diambil kira dalam metodologi penentuan harga oleh beberapa bank juga mengandaikan bahawa keadaan mudah tunai yang mencukupi akan terus berlanjutan hingga ke masa hadapan.

Pematuhan terhadap amalan pengunderaitan yang mantap oleh bank-bank dan penampan modal dan mudah tunai yang kukuh sebahagian besarnya telah mengurangkan risiko ini. Penilaian penyeliaan terhadap amalan pinjaman di bank-bank menunjukkan bahawa kadar pinjaman yang paling kompetitif hanya diberikan kepada pelanggan terpilih dengan profil risiko yang rendah. Penilaian juga lebih ketat untuk pemberian pinjaman bagi pembelian harta tanah mewah di lokasi pilihan. Institusi perbankan umumnya telah melaksanakan dasar dan proses yang mantap bagi memastikan penilaian bebas yang diperoleh bagi harta tanah tersebut adalah munasabah dan pada tahap yang konservatif. Ini termasuk memastikan bahawa penilaian dilakukan oleh penilai yang berwibawa dan berkelayakan serta penilaian bersilang secara berkala berbanding dengan harga dalam urus niaga pasaran yang terkini dan analisis pasaran dalaman. Bagi harta tanah yang terletak di lokasi pilihan yang harganya mencatat kenaikan yang mendadak dan ketara, margin pembiayaan yang lebih rendah tidak melebihi 80% telah diamalkan oleh bank-bank untuk menangani sebarang potensi pelarasan harga.

Analisis vintaj terhadap portfolio pinjaman perumahan bagi bank-bank besar terpilih mengesahkan bahawa amalan pengunderaitan oleh bank-bank tersebut terus dilakukan secara berhemat dengan kadar kemungkiran menurun secara berterusan sejak tahun 2004 (Rajah1.9). Jumlah jejas nilai bagi pinjaman yang dikeluarkan untuk pembelian harta kediaman juga menurun untuk tahun keempat berturut-turut sebanyak 17.9% untuk mencakupi 2.3% daripada jumlah pinjaman harta kediaman.

Rajah 1.9

Sektor Isi Rumah: Analisis Tahunan bagi Pinjaman Perumahan

Sumber: Bank Negara Malaysia

Jadual 1.1

Sektor Isi Rumah: Hutang Tertunggak bagi Pinjaman Harta Kediaman mengikut Harga (%)

	2008	2009	2010	2011
Sehingga RM25 ribu	3.5	4.1	3.4	1.8
Antara RM25 ribu hingga RM60 ribu	4.6	4.7	5.4	4.7
Antara RM60 ribu hingga RM100 ribu	4.0	4.2	4.9	4.3
Antara RM100 ribu hingga RM150 ribu	3.4	3.2	3.8	3.6
Antara RM150 ribu hingga RM250 ribu	2.6	2.4	2.8	2.7
Melebihi RM250 ribu	1.6	1.3	1.4	1.3
Jumlah keseluruhan	2.6	2.3	2.6	2.3

Nota: Hutang tertunggak bagi >1 bulan sehingga <3 bulan
Sumber: Bank Negara Malaysia

Jadual 1.2

Sektor Isi Rumah: Pinjaman Terjejas bagi Pembelian Harta Kediaman mengikut Harga (%)

	2008	2009	2010	2011
Sehingga RM25 ribu	14.3	12.4	5.8	3.5
Antara RM25 ribu hingga RM60 ribu	10.6	8.9	7.7	6.8
Antara RM60 ribu hingga RM100 ribu	9.9	8.2	6.8	5.8
Antara RM100 ribu hingga RM150 ribu	8.3	6.3	5.1	4.1
Antara RM150 ribu hingga RM250 ribu	5.5	4.2	3.3	2.5
Melebihi RM250 ribu	2.8	2.1	1.5	1.1
Jumlah keseluruhan	5.7	4.3	3.2	2.3

Sumber: Bank Negara Malaysia

Jadual 1.3

Sektor Isi Rumah: Purata Kerugian Akibat Mungkir (LGD)

	2010	2011
	%	
Pembelian harta kediaman	20	19
Pembelian kenderaan	49	48
Kad kredit	71	65

Sumber: Bank Negara Malaysia

Terdapat penambahbaikan yang menyeluruh bagi semua kumpulan nilai harta tanah. Pinjaman tertunggak (lebih dari satu hingga kurang dari tiga bulan) kekal rendah, mencakupi hanya 2.3% daripada pinjaman untuk pembelian harta kediaman (Jadual 1.1 dan 1.2). Purata kerugian akibat mungkir (loss given default, LGD) bagi pinjaman perumahan juga adalah lebih rendah bagi tahun 2011 (Jadual 1.3), manakala purata kebarangkalian mungkir (probability of default, PD) kekal tidak berubah (Jadual 1.4).

Walau bagaimanapun, memandangkan hutang perumahan adalah signifikan, iaitu satu-satunya dedahan pinjaman terbesar bagi bank (25.5% daripada jumlah kredit yang dikeluarkan oleh sistem perbankan) dan isi rumah (45.3% daripada jumlah hutang isi rumah), maka bank-bank perlu terus mengekalkan disiplin penentuan harga dan pengunderaitan yang kukuh dalam amalan pinjaman mereka, disokong oleh strategi pengurusan risiko dan peruntukan modal yang wajar bagi mencegah peningkatan risiko yang tidak berhemat pada masa hadapan. Pihak Bank telah menggariskan kehendaknya dengan jelas terhadap amalan yang perlu dipatuhi oleh bank-bank untuk penilaian harta tanah, disusuli rapat oleh pengeluaran kertas konsep mengenai Garis Panduan Mengenai Penentuan Harga Berpengetahuan Risiko untuk Pinjaman/ Pembiayaan Runcit pada bulan Disember 2011 untuk perundingan industri (lihat Bab 3). Garis Panduan berhemat ini dikeluarkan oleh Bank bagi memastikan bahawa penambahan kredit tidak terus meningkatkan paras keberhutangan isi rumah di negara ini. Tambahan lagi, langkah ini akan dilengkapi selanjutnya dengan penilaian penyeliaan yang berterusan terhadap pinjaman bank kepada sektor isi rumah.

Dalam kategori hutang isi rumah lain, sewa beli meningkat pada kadar yang lebih perlahan sebanyak 6% pada tahun 2011 (2010: 7.3%)

Jadual 1.4

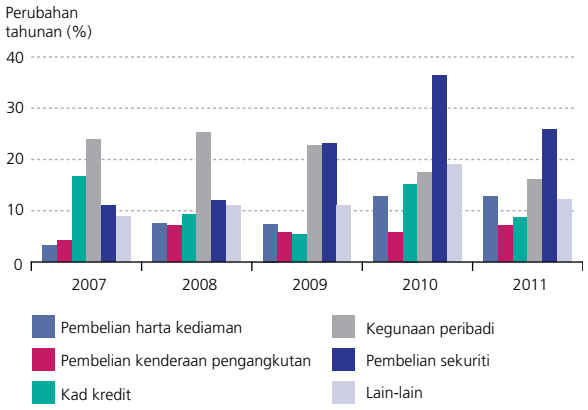
Sektor Isi Rumah: Purata Kebarangkalian Mungkir (PD)

	2010	2011
	(%)	
Pembelian harta kediaman	3.1	3.1
Pembelian kenderaan	3.7	3.2
Kad kredit	4.1	3.5

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.10

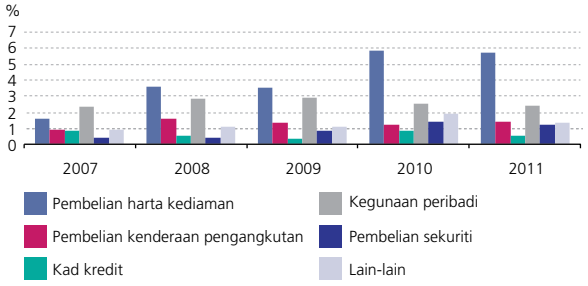
Sektor Isi Rumah: Pertumbuhan Hutang mengikut Komponen

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.11

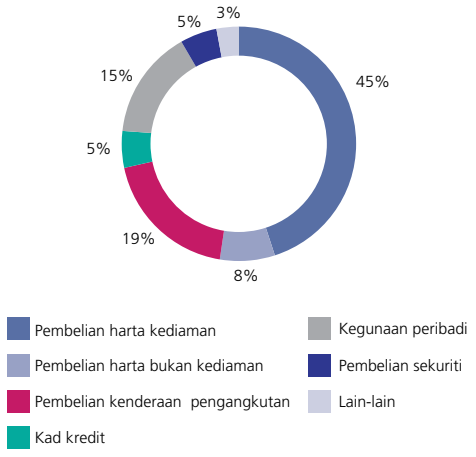
Sektor Isi Rumah: Sumbangan kepada Pertumbuhan Hutang

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.12

Sektor Isi Rumah: Hutang mengikut Komposisi

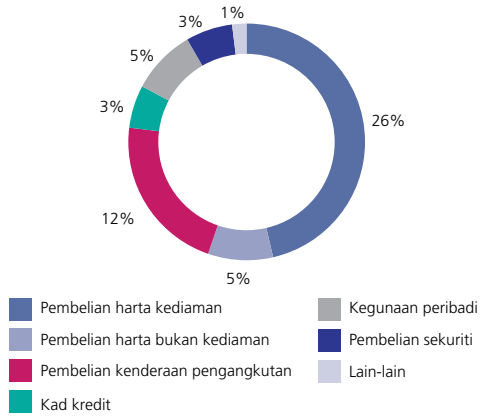
Sumber: Bank Negara Malaysia

sebahagiannya disebabkan oleh gangguan bekalan yang dialami oleh pengeluar dan pengedar kereta berikutan bencana alam di Thailand dan Jepun. Permohonan pinjaman baharu untuk pembelian kereta penumpang terus berkembang pada kadar 6.6%. Dari segi kumpulan pendapatan, purata saiz pinjaman kenderaan pada kebiasaannya adalah antara 1 hingga 2.2 kali pendapatan tahunan untuk mereka yang berpendapatan sehingga RM36,000 setahun. Inisiatif Kerajaan untuk meningkatkan infrastruktur pengangkutan awam di Lembah Klang, akan mempunyai kesan positif terhadap beban hutang kumpulan berpendapatan lebih rendah memandangkan pinjaman kenderaan mencakupi bahagian yang besar daripada pinjaman mereka. Berdasarkan paras hutang sedia ada kumpulan ini, kedudukan leveraj mungkin bertambah baik daripada 4.4-9.6 kali pendapatan tahunan kepada 3.3-7.4 kali jika pembiayaan kenderaan dikecualikan dan tanpa mengambil kira peningkatan dalam pendapatan mereka pada masa hadapan.

Bahagian pinjaman tidak bercagar dalam bentuk pinjaman peribadi dan pembiayaan kad kredit kepada jumlah hutang isi rumah kekal stabil pada 20.2% daripada pinjaman terkumpul isi rumah (Rajah 1.10, 1.11, 1.12 dan 1.13). Pertumbuhan dalam pembiayaan peribadi terus meningkat pada kadar yang kukuh, walaupun bahagiannya daripada pinjaman bank kepada sektor isi rumah kekal agak stabil di bawah 10% (2011: 9.1%).

Rajah 1.13

Sistem Perbankan: Pembiayaan kepada Sektor Isi Rumah sebagai Peratusan daripada Jumlah Pinjaman Sistem Perbankan

Sumber: Bank Negara Malaysia

Pertumbuhan adalah lebih ketara dalam kalangan pemberi pinjaman bukan bank yang mencatat peningkatan sebanyak 24% dalam pembiayaan peribadi pada tahun 2011. Sebagai perbandingan, pembiayaan peribadi yang diberikan oleh bank-bank meningkat sebanyak 20.6%. Termasuk baki kad kredit terkumpul, pinjaman tidak bercagar bank kepada isi rumah meningkat sebanyak 15.4% pada tahun 2011 untuk mencapai RM82.7 bilion pada akhir tahun 2011. Ini menyumbang sebanyak 8.2% daripada jumlah pinjaman sistem perbankan (2010: 8.1%).

Institusi kewangan bukan bank, seperti koperasi kredit, institusi kewangan pembangunan dan institusi kredit perumahan, terus menjadi penyedia utama pembiayaan peribadi dengan menyumbang kira-kira 60% kepada pembiayaan peribadi terkumpul sektor isi rumah. Pemberi pinjaman ini menyediakan pembiayaan terutamanya kepada isi rumah dalam kategori berpendapatan lebih rendah hingga sederhana di bawah skim potongan gaji secara automatik dengan pembayaran balik ditolak daripada sumber pendapatan. Potongan maksimum 60% daripada gaji (ditolak cukai pendapatan, sumbangan kepada Kumpulan Wang Simpanan Pekerja dan lain-lain potongan terus daripada gaji) terpakai di bawah skim ini. Ini sebahagiannya membantu memastikan kemampuan membayar balik hutang isi rumah yang terkumpul di luar sistem perbankan.

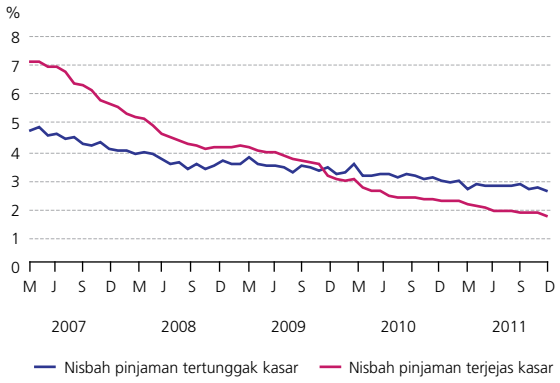
Pinjaman untuk pembelian sekuriti kekal tinggi, suatu trend yang dilihat sejak tahun 2009. Bagi tempoh tiga tahun yang lalu, pertumbuhan purata adalah pada 26.7% (2004 - 2008: 11.1%). Trend ini sebahagian besarnya didorong oleh pencarian terhadap kadar hasil berserta pasaran ekuiti yang agak kukuh meskipun dalam keadaan turun naik yang meningkat ekoran jumlah aliran modal yang lebih tinggi. Pembiayaan untuk pembelian sekuriti secara umumnya bercagar baik bersandarkan sekuriti asal. Tambahan pula, 83% daripada pembiayaan tersebut adalah untuk pelaburan dalam dana amanah saham berharga tetap yang diuruskan oleh Amanah Saham Nasional Berhad. Risiko daripada pembiayaan ini adalah terkawal, memandangkan pembiayaan untuk pembelian sekuriti adalah bahagian kecil dalam kedua-dua jumlah hutang isi rumah dan dedahan keseluruhan sistem perbankan kepada sektor isi rumah.

Pada tahap agregat, sektor isi rumah terus mempunyai keupayaan untuk memenuhi obligasi hutang mereka. Keupayaan khidmat bayaran hutang isi rumah secara keseluruhannya terus disokong oleh pendapatan dan keadaan guna tenaga yang menggalakkan. Kadar pengangguran terus bertambah baik pada 3.1% pada tahun 2011 (2010: 3.3%), manakala tinjauan oleh Bank menunjukkan bahawa gaji purata dalam sektor swasta meningkat sebanyak 4% pada 2011 (2010: 4.5%). Trend bayaran balik pinjaman dalam sistem perbankan kekal positif, dengan peningkatan dalam bayaran balik pinjaman sebanyak 12% pada tahun 2011, mengatasi kadar pengeluaran pinjaman sebanyak 10.9%. Nisbah pinjaman terjejas keseluruhan bagi sektor isi rumah menurun kepada 1.8% pada tahun 2011 (2010: 2.3%) dan disokong oleh tanda-tanda positif keupayaan khidmat bayaran hutang yang kukuh. Jumlah pinjaman terjejas menurun sebanyak 12.6% dengan penurunan meliputi hampir kesemua kategori pinjaman isi rumah, terutamanya dalam pembiayaan untuk pembelian sekuriti dan harta kediaman yang masing-masing menurun sebanyak 25.9% dan 17.9%. Pinjaman tertunggak lebih dari 1 bulan hingga di bawah 3 bulan juga adalah lebih rendah pada tahun 2011, dan terus menjadi sederhana kepada 2.6% daripada bahagian pinjaman isi rumah (2010: 3%) (Rajah 1.14).

Kad kredit adalah terkecuali, apabila jumlah pinjaman terjejas (ditolak hapus kira) meningkat pada separuh kedua tahun 2011, selepas menurun pada separuh tahun pertama (ST2 2011: +10.9%; ST1 2011: -5.9%). Selain itu, baki yang dihapus kira bagi pinjaman kad kredit meningkat dengan ketara sebanyak 28.5% berbanding dengan 5.1% pada tahun 2010.

Rajah 1.14

Sektor Isi Rumah: Delinkuens

Sumber: Bank Negara Malaysia

Setelah pelarasan bagi hapus kira ini, nisbah jejas nilai bagi kad kredit bagaimanapun kekal tidak berubah berbanding tahun sebelumnya pada kadar 2.6%, disebabkan asas yang lebih besar. Bilangan pemegang kad kredit (tidak termasuk pembayar mungkir) dengan baki pusingan, iaitu pemegang kad yang tidak menjelaskan baki terkumpul sepenuhnya, juga kekal stabil pada 46.4% daripada jumlah pemegang kad kredit (2010: 47.9%). Pendahuluan tunai kekal kecil pada 3.6% daripada jumlah aktiviti kad kredit (2010: 4.1%).

Meskipun risiko kepada kestabilan kewangan adalah terhad, sebagai langkah pencegahan awal untuk mengelak tekanan yang berpunca daripada hutang kad kredit, Bank telah mengetatkan keperluan bagi kad kredit pada bulan Mac 2011 untuk individu yang memperoleh pendapatan kasar bulanan sebanyak RM3,000 dan ke bawah. Bilangan kad dan jumlah kredit yang diberikan kepada individu ini telah dihadkan, berpadanan dengan keupayaan mereka untuk membayar balik hutang. Susulan langkah yang diambil ini, pertumbuhan baki pusingan kad kredit menjadi sederhana dengan nyata kepada 11.9% di antara bulan April-Disember 2011 (Mac 2011: 20.3%). Walaupun permohonan baharu untuk kad kredit meningkat kepada 2.5 juta (2010: 2.4 juta), bilangan kad yang diluluskan telah menurun kepada 1.2 juta (2010: 1.3 juta), menghasilkan nisbah kelulusan berbanding dengan permohonan yang lebih rendah sebanyak 49.1% (2010: 55.1%). Meskipun baki pinjaman terkumpul kad kredit telah meningkat pada tahun 2011 (8.7%), sebahagian daripadanya disebabkan oleh jumlah transaksi runcit kad kredit yang lebih besar memandangkan lebih ramai rakyat Malaysia menggunakan kad kredit sebagai instrumen pembayaran. Dari segi tingkah laku bayaran balik, secara purata, kira-kira 30% daripada pemegang kad kredit menyelesaikan baki mereka sepenuhnya, manakala hampir 50% menyelesaikan sekurang-kurangnya bayaran minimum 5% daripada jumlah baki terkumpul dengan segera setiap bulan. Dari segi jumlah, kira-kira 60% daripada jumlah keseluruhan yang dibelanjakan setiap bulan telah diselesaikan sepenuhnya pada bulan yang berikutnya.

Bagi kumpulan isi rumah berpendapatan lebih rendah yang lebih terdedah kepada kemungkinan masalah kewangan, pengaturan keinstitusian diwujudkan dan beroperasi dengan berkesan untuk memberi ruang perbincangan dan interaksi awal semasa tempoh tekanan kewangan, termasuk melalui perundingan, penyusunan semula dan penggabungan hutang yang telah membantu membendung tahap kebarangkalian mungkir dan sejauh mana kerugian yang dialami. Semua pengaturan ini telah diwujudkan selepas Krisis Kewangan Asia dan termasuk juga dasar pemulihan awal oleh institusi perbankan dan AKPK. Pada tahun 2011, 12,633 peminjam dengan pinjaman terkumpul berjumlah RM1.07 bilion telah mendaftar dengan Program Pengurusan Hutang AKPK. Sejak penubuhannya, AKPK telah membantu lebih daripada 50,000 peminjam dengan pinjaman terkumpul berjumlah RM4.9 bilion bagi mengawal hutang mereka, sekali gus mengelakkan masalah kewangan. Berbanding dengan Krisis Kewangan Asia, bank-bank juga terus memainkan peranan yang lebih proaktif dalam perbincangan dan interaksi dengan peminjam yang mengalami masalah kewangan, yang telah membantu dalam mengelakkan kejadian kemungkiran yang lebih luas.

Usaha untuk membendung keberhutangan isi rumah yang berlebihan dan seterusnya memelihara kemampanan dan asas kewangan sektor isi rumah dilaksanakan secara holistik dan bekerjasama dengan semua pihak berkepentingan utama

Kes kebankrapan juga menunjukkan trend yang sederhana dalam tempoh tiga tahun kebelakangan ini, khususnya pada tahun 2011 apabila bilangan kes meningkat pada kadar 5.8% (19,167 kes baharu) berbanding dengan 11.7% (18,119 kes baharu) pada tahun sebelumnya. Kes baharu ini hanya mencakupi 0.3% daripada jumlah peminjam bank.

Kerajaan telah menyedari cabaran getir yang dihadapi oleh segmen isi rumah yang tertentu dalam persekitaran kos sara hidup yang kian meningkat, dan telah melaksanakan pelbagai langkah pada tahun 2011 untuk menyokong isi rumah berpendapatan rendah dalam menghadapi cabaran ini (Jadual 1.5 dan 1.6). Langkah tambahan oleh Bank (Jadual 1.7) termasuk Program POWER! dan pelaksanaan

Jadual 1.5

Langkah yang Diambil oleh Kerajaan

<table>
<tr><th>Objektif</th><th>Langkah</th></tr>
<tr><td rowspan="2">Untuk memastikan kemampanan perumahan mampu milik</td><td>Menyusun semula struktur Cukai Untung Harta Tanah (Real Property Gains Tax, RPGT) untuk membendung aktiviti spekulatif:
<table>
<tr><th>Harta kediaman yang dijual</th><th>Kadar RPGT</th></tr>
<tr><td>0 sehingga 2 tahun</td><td>10%</td></tr>
<tr><td>Lebih daripada 2 sehingga 5 tahun</td><td>5%</td></tr>
<tr><td>Lebih daripada 5 tahun</td><td>0%</td></tr>
</table></td></tr>
<tr><td>Memperkenalkan Skim Rumah Pertamaku dan Skim Perumahan Rakyat 1Malaysia (PR1MA)</td></tr>
<tr><td rowspan="3">Untuk menambah baik sistem pengangkutan awam</td><td>Meningkatkan kebolehpercayaan dan kekerapan bas awam</td></tr>
<tr><td>Mengintegrasikan pengangkutan awam di pusat bandar</td></tr>
<tr><td>Meningkatkan pengangkutan rel awam kawasan bandar untuk jangka masa panjang termasuk:
• Pelancaran laluan MRT Sungai Buloh - Kajang
• Memanjangkan laluan sedia ada LRT Kelana Jaya dan Ampang</td></tr>
<tr><td rowspan="4">Untuk menyediakan bantuan kewangan kepada sub segmen isi rumah yang terpilih</td><td>Memperkenalkan skim SARA 1Malaysia yang disasarkan kepada isi rumah yang berpendapatan <RM3,000 sebulan</td></tr>
<tr><td>Menambah baik struktur ganjaran untuk penjawat awam dan menstruktur semula skim pencen tahunan untuk pesara awam</td></tr>
<tr><td>Bantuan kewangan sekali sahaja contohnya bantuan wang tunai RM500 untuk isi rumah yang berpendapatan bulanan kurang daripada RM3,000</td></tr>
<tr><td>Bantuan persekolahan RM100 untuk pelajar sekolah rendah dan sekolah menengah
Baucar buku bernilai RM200 untuk penuntut institusi pendidikan tinggi</td></tr>
</table>

Jadual 1.6

Program Pemilikan Rumah oleh Kerajaan

Skim Rumah Pertamaku dan Skim Perumahan Rakyat 1Malaysia (PR1MA) yang diperkenalkan oleh Kerajaan bertujuan untuk menggalakkan pemilikan rumah bagi golongan berpendapatan rendah sehingga sederhana pada harga yang mampu milik. Bagi memastikan skim ini tidak menambahkan beban hutang yang keterlaluan kepada individu dan obligasi pembayaran balik berada dalam kemampuan individu berkenaan, permohonan untuk pinjaman tersebut akan tertakluk kepada standard perunderaitan dan penilaian kebolehpercayaan kredit yang sama seperti bakal peminjam bank yang lain. Ini merupakan pertimbangan yang penting untuk memastikan bahawa sektor isi rumah, terutama sekali kumpulan sasaran ini, tidak menjadi sumber ketidakstabilan pada masa hadapan.

Skim Rumah Pertamaku disasarkan kepada golongan muda yang berpendapatan kurang daripada RM3,000 sebulan untuk membeli harta kediaman pertama mereka yang berada dalam julat harga antara RM100,000 sehingga RM220,000 (dinaikkan kepada RM400,000 sejak bulan Januari 2012 bagi membolehkan pinjaman bersama oleh pasangan suami dan isteri dengan jumlah pendapatan bulanan tidak melebihi RM6,000). Di bawah skim ini, Cagamas Berhad akan menyediakan insurans terhadap pembayaran pendahuluan 10%.

Perbadanan Program Perumahan 1Malaysia ialah satu-satunya agensi yang merancang dan menyelaras projek PR1MA yang disasarkan khusus untuk golongan berpendapatan sederhana. Agensi ini bertanggungjawab untuk memantau pembinaan dan pengagihan rumah di bawah skim ini kepada pembeli rumah pertama yang berpendapatan RM6,000 ke bawah sebulan. Peminjam yang layak akan mendapat manfaat daripada pengecualian duti setem atas instrumen pinjaman untuk pembelian rumah.

Jadual 1.7

Langkah yang Diperkenalkan oleh Bank

<table>
<tr><th>Objektif</th><th>Langkah</th></tr>
<tr><td rowspan="2">Dasar kehematan makro untuk memastikan pengembangan kredit yang berhemat</td><td>Wajaran risiko yang lebih tinggi untuk pinjaman peribadi >5 tahun, pinjaman perumahan dengan LTV>90%, untuk meningkatkan daya tahan bank terhadap portfolio berisiko</td></tr>
<tr><td>Kertas Konsep mengenai Garis Panduan Mengenai Penentuan Harga Berpengetahuan Risiko untuk Pinjaman/ Pembiayaan Runcit bagi memastikan penentuan harga produk kewangan setara dengan risiko yang diandaikan</td></tr>
<tr><td rowspan="3">Untuk menggalakkan tingkah laku individu dan institusi kewangan yang bertanggungjawab</td><td>Program POWER! yang disasarkan kepada golongan muda yang bekerja</td></tr>
<tr><td>Garis Panduan Mengenai Amalan Pembiayaan yang Bertanggungjawab disasarkan bagi menggalakkan standard pengunderaitan yang lebih ketat bagi bank. Keperluan yang sama telah diperpanjangkan kepada koperasi dan institusi kredit perumahan</td></tr>
<tr><td>Syarat kad kredit yang lebih ketat untuk menggalakkan sikap bertanggungjawab dalam penggunaan kad kredit</td></tr>
<tr><td rowspan="2">Untuk menggalakkan pasaran harta tanah yang mampan dan membendung tingkah laku spekulatif</td><td>Nisbah LTV yang maksimum sebanyak 70% untuk pinjaman perumahan yang ketiga dan ke atas, bagi mengawal aktiviti spekulatif dalam pasaran harta kediaman</td></tr>
<tr><td>Mengenakan LTV sebanyak 60% untuk pinjaman perumahan oleh bukan individu bagi menyeragamkan syarat bagi semua peminjam</td></tr>
</table>

Garis Panduan Mengenai Amalan Pembiayaan yang Bertanggungjawab yang bertujuan untuk menggalakkan amalan pinjaman dan pembiayaan yang bertanggungjawab (lihat Bab 3). Secara kolektif, langkah ini berperanan untuk memastikan bahawa kumpulan isi rumah berpendapatan rendah ini khususnya, dan sektor isi rumah secara amnya, tidak menjadi punca kelemahan terhadap sistem kewangan dan ekonomi pada masa hadapan.

Walaupun sistem perbankan kekal sebagai pemberi pinjaman utama kepada isi rumah dan menyumbang sebanyak 85% kepada jumlah pinjaman isi rumah, tahap aktiviti penyedia pinjaman bukan bank yang meningkat dalam tempoh kebelakangan ini menuntut tindak balas yang bersepadu terhadap perkembangan dalam sektor isi rumah. Sehubungan dengan itu, Bank telah meningkatkan interaksinya dengan Suruhanjaya Koperasi Malaysia serta agensi dan jabatan Kerajaan yang berkaitan serta secara langsung dengan penyedia pinjaman bukan bank utama kepada isi rumah. Ini berterusan sepanjang tahun 2011, dengan persetujuan dicapai dengan koperasi dan institusi kredit perumahan mengenai penggunaan aspek penting penilaian kemampuan membayar yang terselaras di bawah Garis Panduan Mengenai Amalan Pembiayaan yang Bertanggungjawab. Di samping itu, usaha sedang dilaksanakan ke arah membangunkan pangkalan data isi rumah yang bersepadu, yang menggabungkan data pendapatan dan hutang di peringkat negara yang akan menyokong penilaian yang lebih mantap dan terperinci bagi risiko dan kelemahan dalam sektor isi rumah.

MENGURUSKAN PENULARAN DARIPADA PERKEMBANGAN LUARAN

Perkembangan luaran yang memberikan kesan kepada sistem kewangan Malaysia berpunca terutamanya daripada pergolakan semula dalam pasaran kewangan global sepanjang tahun 2011 akibat peningkatan kebimbangan terhadap ketidaktentuan berkaitan penyelesaian hutang kerajaan di Eropah, dan sebahagian kecilnya di Amerika Syarikat. Ini telah mengakibatkan gangguan dalam pasaran pendanaan dalam bentuk kos pendanaan yang lebih tinggi dan penguncupan dalam mudah tunai pasaran. Keadaan ini meningkatkan lagi tekanan terhadap bank-bank global yang mempunyai dedahan besar kepada negara-negara pinggiran di Eropah dan yang lebih bergantung pada pendanaan borong jangka pendek. Kedudukan modal bank-bank Eropah juga mengalami tekanan yang besar akibat peningkatan kerugian kredit dan pasaran dalam keadaan ekonomi yang lemah dan peningkatan turun naik dalam pasaran kewangan, serta keperluan pengawalseliaan yang lebih ketat di bawah Basel III. Ini seterusnya menimbulkan kebimbangan terhadap penyahleveraj (deleveraging) oleh bank-bank Eropah akan menyekat lagi ketersediaan kredit dan mengakibatkan kesan negatif kepada ekonomi benar.

Sistem kewangan Malaysia telah menangani ketidaktentuan dan cabaran yang dicetuskan oleh persekitaran luar dengan baik. Ini kerana bank-bank di Malaysia mempunyai dedahan yang terhad kepada rakan niaga di Eropah dan pergantungan yang rendah pada pendanaan borong di luar pesisir. Aktiviti penyahleveraj oleh institusi kewangan yang berpusat di Eropah dijangka tidak akan memberikan kesan negatif yang ketara kepada pengantaraan dan kestabilan kewangan domestik secara keseluruhan

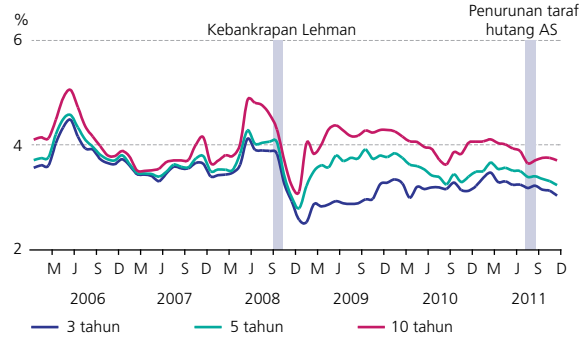
Walaupun tidak terlindung daripada perkembangan luaran, impak kepada sistem kewangan Malaysia terbendung dengan baik. Ini disokong oleh: (i) pengantaraan aliran portfolio jangka pendek yang teratur; (ii) pergantungan yang rendah oleh institusi perbankan di Malaysia pada pendanaan luar di pasaran borong luar pesisir; (iii) dedahan kredit yang terhad oleh institusi kewangan kepada rakan niaga di Eropah termasuk syarikat perniagaan; (iv) kesan yang terhad daripada aktiviti penyahleveraj oleh bank-bank Eropah; dan (v) operasi institusi perbankan Malaysia di luar pesisir yang disokong oleh kedudukan modal dan pendanaan yang kukuh.

Pengantaraan aliran portfolio jangka pendek yang teratur

Pencarian terhadap kadar hasil dalam persekitaran kadar faedah global yang rendah dan penghindaran risiko yang meningkat dalam ekonomi maju utama telah menyebabkan peningkatan yang ketara dalam aliran pelaburan portfolio ke Malaysia pada separuh pertama tahun 2011. Hasilnya, pelaburan portfolio mencatat aliran masuk bersih sebanyak RM56.4 bilion, lebih dua kali ganda berbanding dengan jumlah yang tercatat pada tempoh yang sama pada tahun sebelumnya. Ketidakpastian yang bertambah ketara, khususnya di Eropah, menyebabkan aliran keluar pada pertengahan kedua tahun 2011. Ini menyebabkan aliran masuk bersih secara keseluruhan sebanyak RM30.3 bilion pada tahun 2011, yang tertumpu terutamanya dalam pasaran sekuriti hutang awam. Dengan itu, pemegangan sekuriti hutang awam oleh bukan pemastautin meningkat kepada 29.9% daripada jumlah sekuriti hutang awam terkumpul pada akhir tahun 2011 (akhir tahun 2010: 24%), kebanyakannya dipegang dalam Nota Monetari Bank Negara (BNMN) dan Sekuriti Kerajaan Malaysia (MGS). Pemegangan sekuriti ekuiti oleh bukan pemastautin, diukur sebagai sebahagian daripada bilangan saham terkumpul, kekal stabil (akhir tahun 2011: 17.6%; akhir tahun 2010: 17.1%). Meskipun permintaan yang kukuh bagi MGS mendorong sedikit sebanyak kenaikan harga, dengan kadar hasil yang menurun dalam spektrum tempoh kematangan yang lebih pendek, pasaran kewangan domestik yang lebih meluas dan lebih pelbagai menyokong pengantaraan aliran masuk modal jangka pendek dengan lancar tanpa menjejaskan pasaran kewangan domestik (Rajah 1.15, 1.16 dan 1.17). Turun naik dalam pasaran ekuiti domestik meningkat dan berpurata 11.6% pada separuh kedua tahun 2011 (ST1 2011: 9%) tetapi kekal jauh lebih rendah berbanding dengan paras yang dicatat pada kemuncak Krisis Kewangan Global pada tahun 2008 (20.9%). Berbanding dengan pasaran ekuiti serantau, turun naik FBM KLCI juga jauh lebih rendah kira-kira separuh daripada paras turun naik yang dicatat pada peringkat serantau (Rajah 1.18). Meskipun turun naik yang nyata mengakibatkan beberapa pelabur institusi domestik yang besar mengurangkan pemegangan ekuiti pada tahun 2011, kesan terhadap keadaan pasaran adalah terhad. Pada akhir tahun 2011, pelaburan portfolio kumpulan wang simpanan dan pencen mencakupi 11.1% daripada permodalan pasaran Bursa Malaysia dan 25.1% daripada sekuriti hutang terkumpul (2010: masing-masing 10.5% dan 25.9%) (Rajah 1.19).

Rajah 1.15

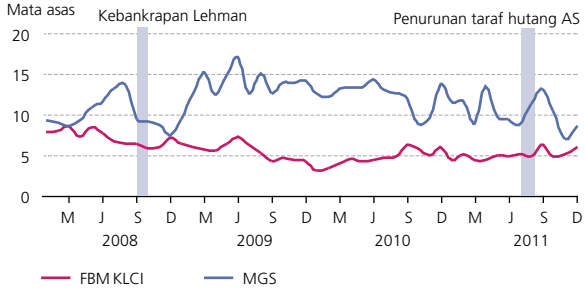
Pasaran Kewangan: Kadar Hasil MGS

Sumber: Bloomberg

Rajah 1.16

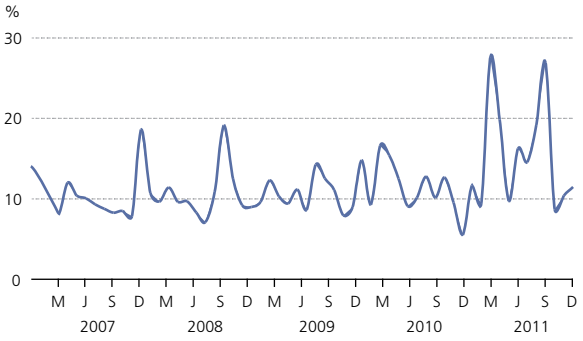
Pasaran Kewangan: Spread Bida-tawar Purata Ekuiti dan MGS

Sumber: Bloomberg dan Reuters

Rajah 1.17

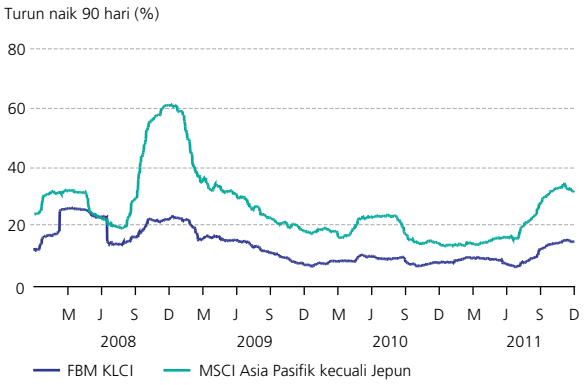
Pasaran Kewangan: Nisbah Pusing Ganti Bulanan MGS

Sumber: Bank Negara Malaysia dan pengiraan dalaman

Rajah 1.18

Pasaran Kewangan: Turun Naik Pasaran Ekuiti Domestik Berbanding dengan Tanda Aras Serantau

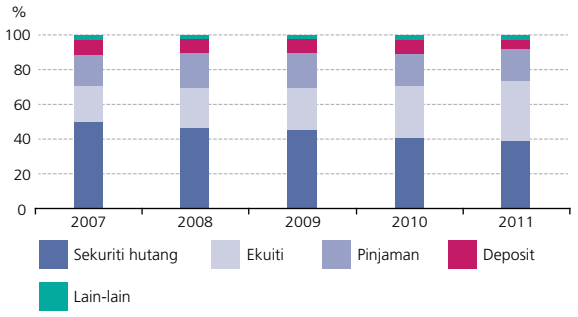

*Indeks MSCI Asia Pasifik kecuali Jepun ialah indeks wajaran permodalan yang memantau prestasi stok dari rantau Asia Pasifik kecuali Jepun

Sumber: Bloomberg

Rajah 1.19

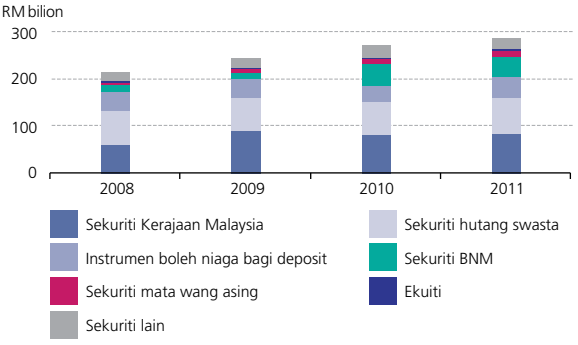
Komposisi Aset untuk Industri Kumpulan Wang Simpanan dan Pencen

Sumber: Kaji selidik Bank Negara Malaysia

Rajah 1.20

Sistem Perbankan: Komposisi Portfolio Sekuriti

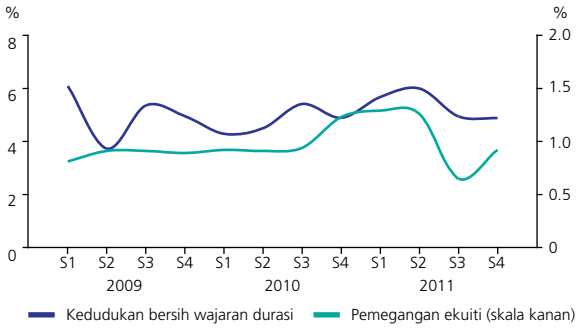
Sumber: Bank Negara Malaysia

Bank-bank di Malaysia kekal berhemat dengan tiada bukti yang menunjukkan terdapatnya perubahan yang ketara dalam tingkah laku pengambilan risiko atau peningkatan kesanggupan untuk mengambil risiko pasaran tidak terlindung yang besar. Meskipun terdapat keadaan mudah tunai yang lebih daripada mencukupi dalam pasaran domestik dan pembezaan besar kadar faedah yang berterusan antara ekonomi sedang pesat membangun dengan ekonomi maju, bank-bank tidak mengambil risiko yang berlebihan. Ini dicerminkan oleh dedahan kadar faedah agregat sistem perbankan yang secara relatifnya stabil pada tahun 2011. Bank kekal aktif dalam penggunaan instrumen derivatif untuk melindung nilai dan menguruskan risiko kadar faedah, menghasilkan jumlah nominal terkumpul kontrak derivatif kadar faedah yang lebih tinggi, yang berkembang sebanyak 7.4% kepada RM706.6 bilion pada akhir tahun 2011. Saiz risiko asas kekal terurus, dengan spread antara MGS dengan kadar swap kadar faedah tertumpu secara progresif untuk semua tempoh kematangan menjelang akhir tahun 2011. Meskipun turun naik yang lebih tinggi dalam pasaran bon, kedudukan wajaran durasi risiko kadar faedah bagi bank-bank tidak berubah untuk mencakupi 4.9% daripada modal asas pada akhir tahun 2011.

Meskipun portfolio dagangan bank berkembang sebanyak 14.4% pada tahun 2011 disebabkan oleh pemegangan aset seperti instrumen deposit boleh niaga (NID) dan sekuriti Bank yang lebih tinggi, komposisi struktur aset perbendaharaan bank dalam denominasi ringgit dan mata wang asing sebahagian besarnya kekal tidak berubah. Pemegangan sekuriti kerajaan dan Bank terus meningkat dalam akaun dagangan bank, berkembang sebanyak 2.3% untuk mencakupi

Rajah 1.21

Sistem Perbankan: Risiko Ekuiti dan Kadar Faedah (% daripada Modal Asas)

Sumber: Bank Negara Malaysia

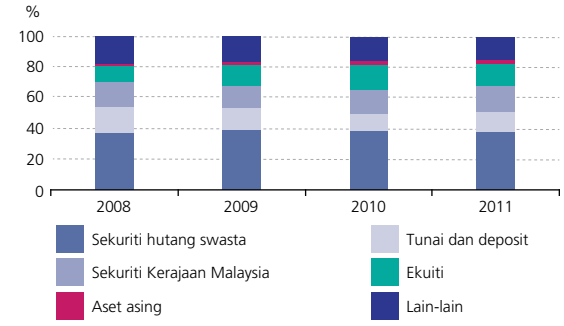
53.1% daripada portfolio sekuriti sistem perbankan (Rajah 1.20). Pemegangan ekuiti oleh bank menurun pada tahun 2011 untuk mencakupi 0.9% daripada jumlah modal asas pada akhir tahun 2011 (2010: 1.2% daripada jumlah modal asas) (Rajah 1.21). Pengurusan kedudukan risiko pasaran yang aktif membolehkan institusi perbankan mencatat keuntungan bersih yang berterusan daripada aktiviti dagangan dan portfolio pelaburan yang masing-masing berkembang sebanyak 30.1% dan 44.3% pada tahun 2011.

Dalam industri insurans, komposisi aset dana insurans (termasuk perniagaan takaful) kekal stabil dengan sekuriti hutang swasta (PDS) terus menjadi komponen aset terbesar (akhir tahun 2011: 37.3%; akhir tahun 2010: 38.6% daripada jumlah aset). Dedahan risiko pasaran dan kredit daripada pemegangan PDS kekal terurus dengan sebahagian besarnya (88.1%) merupakan kertas gred tinggi (taraf `A´ ke atas). Penanggung insurans mengurangkan pemegangan ekuiti pada tahun 2011 kepada RM29 bilion atau 14.7% daripada aset pada akhir tahun 2011 (2010: RM30.1 bilion atau 16.5% aset industri), dan lebih tertumpu kepada aset yang kurang berisiko seperti MGS dan deposit tetap, masing-masing mencakupi 17% dan 13.6% daripada jumlah aset industri (2010: masing-masing 15.5% dan 11.2%). Pengimbangan semula pelaburan mengekalkan dedahan risiko pasaran penanggung insurans pada 12.6% daripada modal tersedia (2010: 12.5%). Risiko kadar faedah daripada pelaburan yang lebih tinggi dalam MGS diimbangi sebahagiannya oleh dedahan risiko ekuiti yang lebih rendah. Secara kolektif, risiko ekuiti dan kadar faedah mencakupi 84.6% daripada jumlah dedahan risiko pasaran penanggung insurans (Rajah 1.22 dan 1.23).

Kedudukan terbuka bersih mata wang asing keseluruhan sistem perbankan kekal terurus pada 7.2% daripada modal asas pada akhir tahun 2011 (akhir tahun 2010: 8.9%) (Rajah 1.24). Kedudukan terbuka ini disebabkan terutamanya oleh swap mata wang dan kontrak urus niaga hadapan yang timbul daripada permintaan yang berterusan oleh perniagaan untuk mengurus dengan lebih baik risiko berkaitan kadar pertukaran, urus niaga antara bank, serta pemberian pinjaman dalam mata wang asing (Rajah 1.25). Bank bertindak secara proaktif dalam pengurusan dedahan ini, terutama sekali dengan keadaan mudah tunai dolar AS global yang bertambah ketat, menyebabkan kedudukan terbuka bersih dolar AS yang terurus sebanyak 1.2% daripada modal asas pada akhir tahun 2011 (2010: 1.7%). Kedudukan bersih dalam mata wang utama yang lain seperti euro, dolar Hong Kong, dolar Singapura dan rupiah Indonesia masing-masing kurang daripada 1% daripada modal asas. Sejumlah kecil bank yang menunjukkan kedudukan

Rajah 1.22

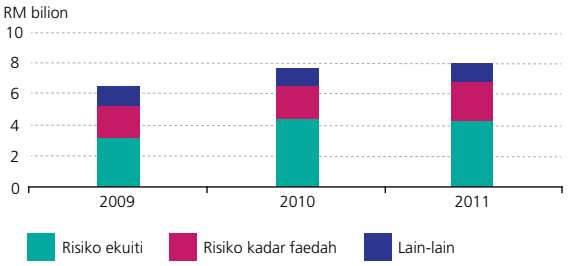
Sektor Insurans: Komposisi Aset

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.23

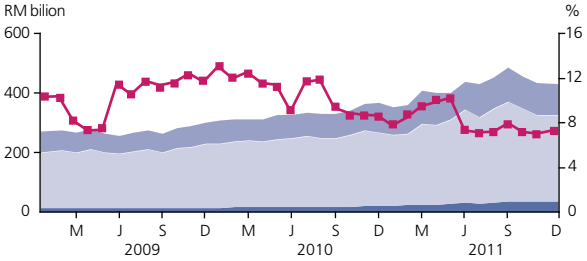
Sektor Insurans: Komponen Dedahan Risiko Pasaran

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.24

Sistem Perbankan: Kedudukan Terbuka Bersih Mata Wang Asing

Nota: Pengiraan kedudukan terbuka bersih mata wang asing kepada modal asas adalah berdasarkan *Basel II Standardised Approach for Market Risk* untuk risiko pertukaran asing

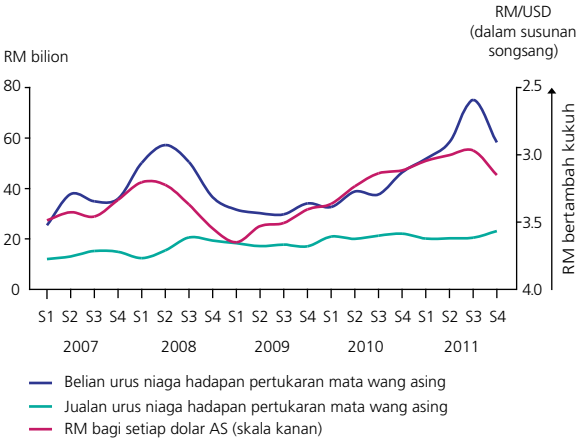
Sumber: Bank Negara Malaysia

terbuka bersih yang lebih luas telah mengurangkan dedahan mata wang asing pada separuh kedua tahun 2011 dengan jangkaan bahawa pergerakan mata wang akan lebih tidak menentu. Ketidakpadanan mudah tunai keseluruhan sistem perbankan kekal terurus, disokong oleh penampan mudah tunai yang kukuh pada 18.3% daripada jumlah deposit pelanggan untuk tempoh kematangan kurang daripada seminggu (Rajah 1.26). Jurang mudah tunai mata wang asing sistem perbankan meluas untuk sementara pada suku keempat berikutan aliran portfolio yang bertukar arah tetapi kekal berada di bawah paras tertinggi yang dicatat pada tahun 2008. Jurang negatif mudah tunai mata wang asing untuk kelompok kematangan kurang daripada satu bulan semakin berkurang kepada RM8.9 bilion pada akhir tahun 2011 (akhir tahun 2010: RM13.9 bilion) (Rajah 1.27). Dedahan sektor insurans kepada aset asing kekal kecil pada 8.5% daripada modal asas. Dana insurans yang dilaburkan (tidak termasuk dana yang menyokong perniagaan di luar negara) di luar negara tertakluk kepada had kehematan 10% daripada jumlah aset untuk setiap dana.

Ketidaktentuan yang meningkat dalam pasaran kewangan memberikan kesan yang terhad terhadap kedudukan kewangan perniagaan di Malaysia. Syarikat Malaysia yang mempunyai pinjaman asing yang besar mendapat manfaat daripada pengukuhan ringgit pada tujuh bulan pertama tahun ini dengan jumlah pembayaran hutang yang lebih rendah dalam nilai ringgit. Meskipun, syarikat yang dipacu oleh hasil eksport terjejas oleh penerimaan dalam ringgit yang lebih rendah disebabkan oleh dolar AS yang lemah, namun permintaan luar negeri yang mampan dan harga komoditi yang kukuh pada tahun 2011 menyokong sektor perniagaan untuk mengekalkan keberuntungan secara keseluruhan. Walaupun pinjaman luar syarikat Malaysia meningkat sebanyak 8%, yang kebanyakannya dalam pinjaman dolar AS, namun ini tidak menandakan peningkatan menyeluruh dalam pergantungan terhadap pinjaman luar. Malah, kedudukan hutang luaran secara keseluruhan (pinjaman dan sekuriti hutang) syarikat Malaysia adalah lebih rendah berbanding dengan tahun 2008-2009 (Rajah 1.28 dan 1.29). Pengembangan di luar negara oleh syarikat yang lebih besar terus dibiayai secara dalaman menerusi peminjaman antara syarikat atau peminjaman daripada sistem perbankan domestik atau pasaran modal. Dedahan perniagaan kepada pergerakan

Rajah 1.25

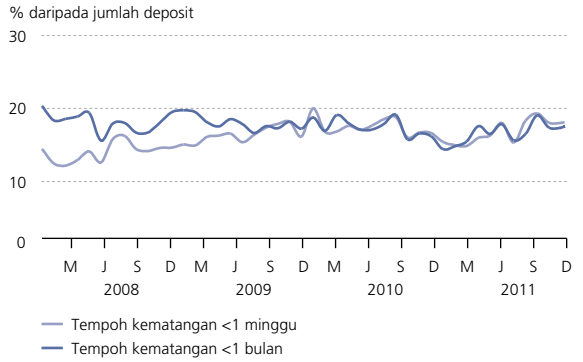
Sistem Perbankan: Aktiviti Perlindungan Nilai oleh Entiti Bukan Bank Domestik

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.26

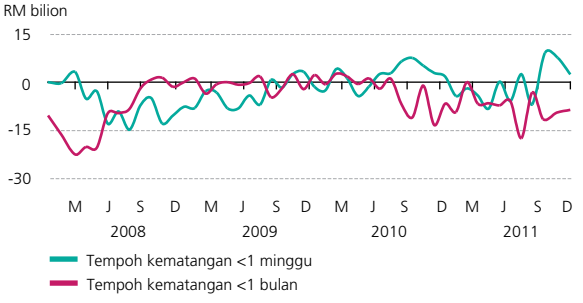
Sistem Perbankan: Penampan Mudah Tunai

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.27

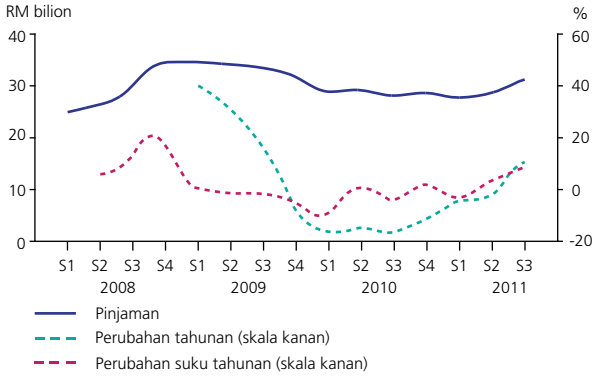
Sistem Perbankan: Ketidakpadanan Mudah Tunai Mata Wang Asing

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.28

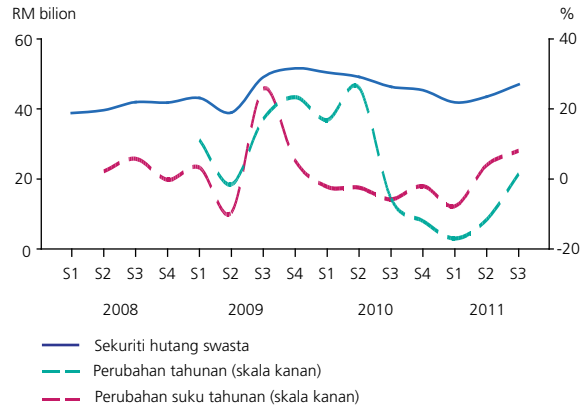
Sektor Perniagaan: Pinjaman Luar Negeri dalam Dolar AS

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.29

Sektor Perniagaan: Sekuriti Hutang Luar Negeri dalam Dolar AS

Sumber: Bank Negara Malaysia

pertukaran asing, terutama sekali dalam industri berorientasikan eksport seperti elektronik dan elektrikal (E&E) dan sektor minyak sawit, juga kebanyakannya dilindung nilai. Baki dedahan kredit sistem perbankan kepada industri yang berasaskan sumber berorientasikan eksport dengan kedudukan nilai terbuka kekal terhad pada kurang 5% daripada pinjaman perniagaan terkumpul.

Kesan yang terhad daripada keadaan mudah tunai dolar AS global yang lebih ketat

Walaupun tekanan mudah tunai dalam pasaran wang zon euro menjejaskan sebahagian besar keadaan pendanaan dolar AS dalam kebanyakan pasaran Asia (Rajah 1.30 dan 1.31), namun sektor perbankan Malaysia tidak terjejas dengan ketara. Berbanding dengan bank serantau, institusi perbankan di Malaysia kurang bergantung pada pendanaan luar, termasuk pendanaan daripada pasaran borong luar pesisir, yang mencakupi kurang daripada 9% daripada jumlah pendanaan dan dengan itu, kurang terdedah kepada perkembangan buruk dalam pasaran pendanaan antarabangsa (Rajah 1.32). Struktur pendanaan berasaskan ringgit di kalangan institusi perbankan di Malaysia telah disokong dengan baik oleh pertumbuhan kukuh yang berterusan dalam simpanan dan deposit, serta mudah tunai domestik yang lebih daripada mencukupi. Ini mengehadkan keperluan untuk pendanaan mata wang bersilang (meminjam dalam satu

Rajah 1.30

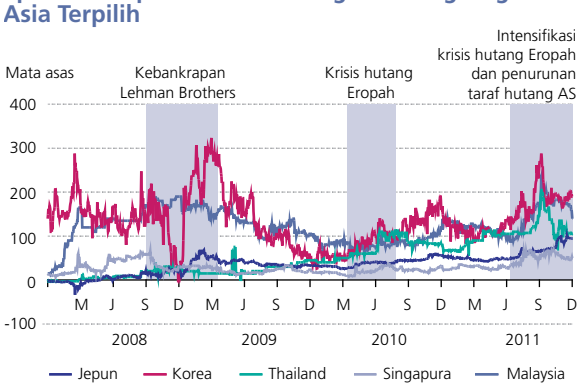
Risiko Pendanaan dan Risiko Mudah Tunai Dolar Kawasan Euro

Sumber: Bloomberg

Rajah 1.31

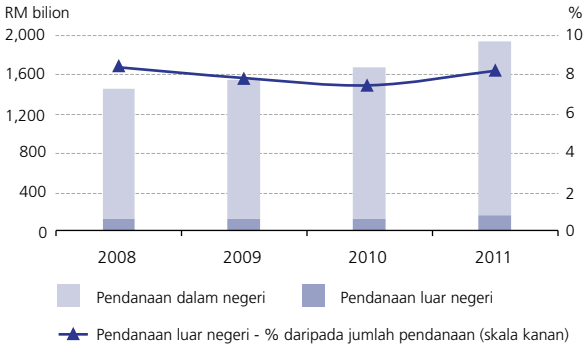
Spread Swap Asas Mata Wang Bersilang Negara Asia Terpilih

Sumber: Bloomberg

Rajah 1.32

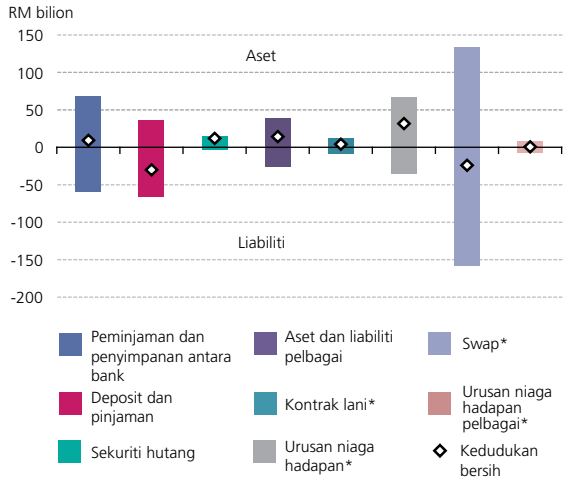
Sistem Perbankan: Pendanaan Luar Negeri kepada Jumlah Pendanaan

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.33

Sistem Perbankan: Aset dan Liabiliti dalam Denominasi Mata Wang Asing

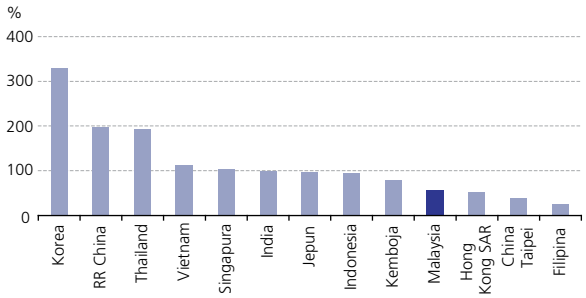

* Dalam jumlah nosional

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.34

Perbandingan antara Negara bagi Nisbah Pinjaman kepada Deposit Mata Wang Asing Bank-bank

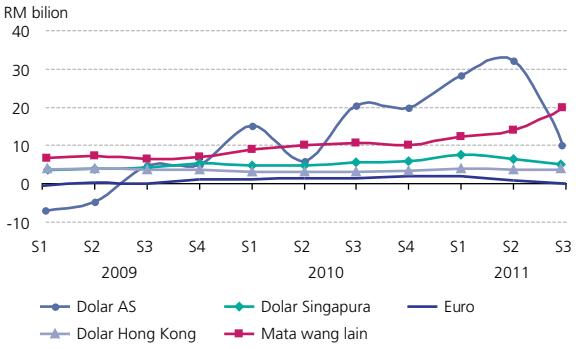
Sumber: Moody's Investors Service dan Bank Negara Malaysia

mata wang untuk membiayai aset dalam mata wang yang lain) daripada pasaran borong luar pesisir untuk menyokong pertumbuhan kredit. Dengan itu, jurang pendanaan mata wang asing sistem perbankan kekal stabil dan kecil pada RM5.8 bilion atau 3.5% daripada modal asas (Rajah 1.33). Selain itu, institusi perbankan di Malaysia juga tidak mengumpul ketidakpadanan mata wang atau ketidakpadanan kematangan merentas sempadan yang berlebihan daripada dedahan luarannya kepada rakan niaga bukan pemastautin. Walaupun terdapat peningkatan permintaan terhadap pinjaman mata wang asing oleh bank asing dan entiti bukan bank pada tahun 2011 (+57.7%), pinjaman bukan ringgit oleh institusi perbankan di Malaysia kekal kecil pada 2% daripada jumlah aset dan disokong dengan baik oleh pertumbuhan yang kukuh (+24%) dalam deposit mata wang asing pada tahun 2011 (Rajah 1.34). Di samping itu, tuntutan luar negeri sistem perbankan terus melebihi tanggungan luar negeri, mencerminkan kedudukan aset luar negeri bersih yang secara relatifnya stabil dan seimbang terhadap dedahan dalam denominasi dolar AS, dolar Singapura, euro dan mata wang asing yang lain (Rajah 1.35). Memandangkan pengumpulan pelaburan dalam denominasi dolar AS yang dibiayai oleh peminjaman tidak bercagar jangka pendek adalah terhad, institusi perbankan di Malaysia kurang terjejas oleh peningkatan risiko *``roll-over´´* yang mungkin timbul daripada gangguan seterusnya dalam pasaran pendanaan borong dolar AS.

Walau bagaimanapun, kesan limpahan yang sederhana daripada keadaan dolar AS yang lebih ketat di kawasan euro dirasai dalam pasaran domestik. Peningkatan umum dalam penghindaran risiko dan seterusnya aliran keluar dana asing menyebabkan sikap yang lebih berhati-hati di kalangan bank Malaysia pada separuh kedua tahun 2011 bagi memelihara dana mata wang asing untuk keperluan sendiri. Kesan daripada keadaan mudah tunai dolar AS di pesisir yang lebih ketat ini menyebabkan kadar swap mata wang bersilang USD/RM 5 tahun makin melebar kepada 240 mata asas di bawah KLIBOR iaitu paras tertinggi sejak tahun 2008 (200 mata asas). Sebagai tindak balas kepada perkembangan ini, bank-bank lebih proaktif dalam menguruskan dedahan dolar AS, termasuk menerusi pengurusan mudah tunai berpusat dana dolar AS dalam kumpulan perbankan, pemantauan yang lebih rapi terhadap ketidakpadanan kematangan dolar AS serta mengehadkan pengumpulan aset mata

Rajah 1.35

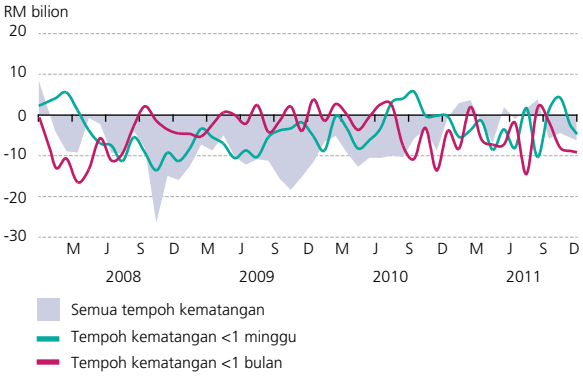
Sistem Perbankan: Kedudukan Luaran Bersih mengikut Mata Wang Utama

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.36

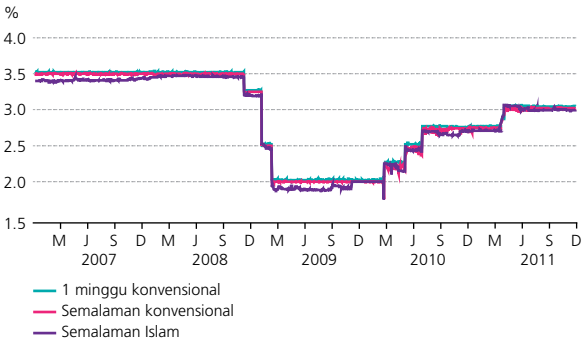
Sistem Perbankan: Ketidakpadanan Mudah Tunai Dolar AS

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.37

Sistem Perbankan: Kadar Antara Bank Konvensional dan Islam

Sumber: Bank Negara Malaysia

wang asing jangka lebih panjang yang baharu. Bank-bank yang mempunyai dedahan yang lebih besar juga meningkatkan pendanaan jangka sederhana untuk memastikan komposisi dana mata wang asing mengikut kematangan yang lebih seimbang. Tindak balas awal oleh bank-bank telah memastikan ketidakpadanan mudah tunai dolar AS secara keseluruhan dalam sistem perbankan kekal rendah berbanding dengan tempoh sebelum berlakunya kemuncak Krisis Kewangan Global pada tahun 2008 (Rajah 1.36). Penggunaan secara meluas kemudahan deposit Bank Pusat Eropah (European Central Bank, ECB) oleh institusi perbankan di kawasan euro menunjukkan kemunculan semula peningkatan kebimbangan rakan niaga antara bank, melonjakkan spread Euribor-OIS ke paras yang paling besar semenjak bulan April 2009. Walaupun kebanyakan cawangan bank-bank Eropah yang beroperasi di seluruh kawasan euro menghadapi lebih banyak tekanan pendanaan disebabkan oleh penarikbalikan pembiayaan intrakumpulan pada peringkat induk, subsidiari bank-bank Eropah yang diperbadankan di Malaysia (locally-incorporated European banks, LIEB), yang membiayai operasi domestik terutamanya menerusi deposit dalam ringgit, terus beroperasi dalam keadaan mudah tunai yang lebih daripada mencukupi. Kadar antara bank dalam ringgit terus kekal stabil untuk semua tempoh kematangan sepanjang tahun, tanpa tanda-tanda segmentasi atau penghindaran risiko rakan niaga yang meningkat untuk LIEB yang beroperasi di Malaysia (Rajah 1.37).

Penambahbaikan jaring keselamatan kewangan, pada peringkat domestik dan serantau, telah memperkukuh daya tahan sistem perbankan terhadap kemungkinan keadaan pendanaan yang bertambah buruk. Di samping Multilateralisasi Inisiatif Chiang Mai, iaitu pengaturan swap mata wang multilateral di kalangan negara ASEAN campur tiga, pembentukan pengaturan gadaian salingan merentas sempadan antara Bank dengan beberapa bank pusat di rantau ini menambahkan lagi saluran bagi institusi kewangan serantau yang aktif untuk menguruskan keperluan mudah tunai mereka dengan lebih cekap dalam semua pasaran. Ini juga berperanan untuk mengatasi kejutan pendanaan yang mungkin disebarluaskan daripada sebarang kekurangan mudah tunai mata wang asing yang berskala global. Bank juga telah menambah senarai cagaran yang layak dan boleh disandarkan oleh institusi kewangan untuk memperoleh mudah tunai ringgit daripada

Bank, yang sebelum ini terhad kepada sekuriti dalam denominasi ringgit sahaja, untuk meliputi sekuriti dalam denominasi mata wang asing yang diterbitkan oleh kerajaan dan bank-bank pusat dari negara ahli Executive's Meeting of East Asia Pacific Central Banks (EMEAP) serta sekuriti terbitan bank pembangunan multilateral dalam denominasi dolar AS, euro, yen dan paun sterling.

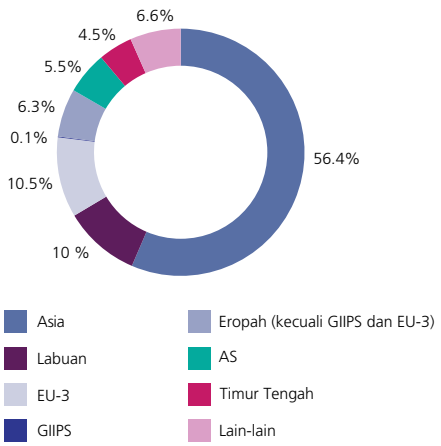
Risiko kredit yang terhad daripada tuntutan luaran institusi-institusi kewangan dan dedahan kepada industri domestik berorientasikan eksport yang mempunyai hubungan perdagangan dengan negara-negara Eropah

Tuntutan luaran oleh institusi perbankan di Malaysia terhadap semua rakan niaga berdomisil di Greece, Ireland, Itali, Portugal dan Sepanyol (GIIPS) kekal terhad pada RM0.2 bilion atau 0.1% daripada jumlah dedahan aset luaran (Rajah 1.38). Kira-kira 87% daripada tuntutan ini adalah dalam bentuk pinjaman jangka panjang kepada entiti swasta bukan bank, manakala bakinya terdiri daripada deposit antara bank dan baki akaun nostro dengan bank koresponden untuk memudahkan urusan penyelesaian mata wang (Rajah 1.39). Dengan andaian 100% kerugian akibat mungkir bagi semua dedahan aset kepada GIIPS, potensi kerugian kredit kepada institusi perbankan di Malaysia hanya akan berjumlah 0.1% daripada modal asas. Kesan simulasi pada peringkat bank individu juga kecil, dalam julat 0.01% hingga 1.3% daripada modal asas. Tuntutan terhadap GIIPS yang bersumber daripada institusi perbankan luar pesisir di Labuan hanya berjumlah RM4 juta.

Meskipun peningkatan hutang kerajaan dan kebimbangan sektor perbankan telah meluas di luar ekonomi pinggiran yang mudah terjejas, dedahan aset luaran sistem perbankan Malaysia kepada rakan niaga Eropah yang lain juga terkawal dengan baik. Tuntutan luaran institusi perbankan Malaysia terhadap negara Eropah yang lain (kecuali GIIPS) berjumlah RM23 bilion dan mencakupi 1.3% daripada jumlah aset atau 16.8% daripada jumlah aset luaran sistem perbankan. Dedahan luaran kepada Eropah (kecuali GIIPS), temasuklah tuntutan daripada institusi perbankan di Labuan yang berjumlah RM4.8 bilion, mencakupi 15.5% daripada jumlah aset luaran kedua-dua bank pesisir dan luar pesisir. Kira-kira 63% daripada tuntutan tersebut merupakan tuntutan terhadap rakan niaga di Jerman, Perancis dan United Kingdom (EU-3)

Rajah 1.38

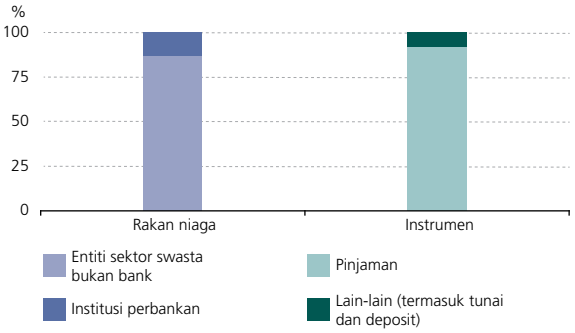
Sistem Perbankan: Komposisi Tuntutan Luaran Mengikut Rantau atau Negara

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.39

Sistem Perbankan: Komposisi Tuntutan terhadap GIIPS mengikut Rakan Niaga dan Instrumen

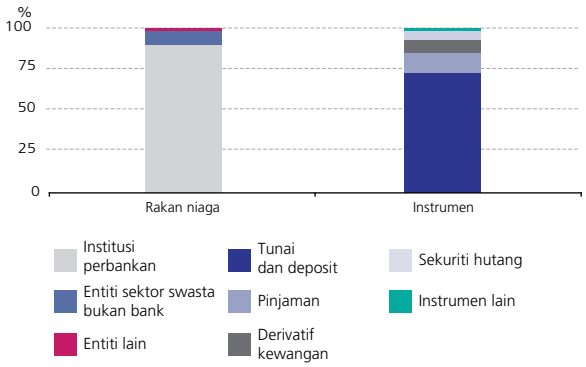

Sumber: Bank Negara Malaysia

dan terdiri terutamanya daripada penempatan deposit antara bank dan baki akaun nostro yang dipegang oleh bank domestik dan LIEB (Rajah 1.40). Penurunan penarafan dan kemerosotan permodalan pasaran bank-bank kawasan euro pada tahun 2011 tidak mempunyai kesan yang ketara terhadap kedudukan modal institusi perbankan di Malaysia kerana penarafan antarabangsa rakan niaga Eropah secara amnya dikekalkan. Tuntutan lain yang timbul daripada urus niaga derivatif, pemegangan instrumen pasaran wang, sekuriti hutang dan ekuiti yang diterbitkan oleh rakan niaga Eropah (kecuali GIIPS) sebahagian besarnya tertumpu pada bank EU-3 dan kekal sangat kecil, iaitu tidak melebihi 0.2% daripada jumlah aset atau 2.1% daripada modal

Rajah 1.40

Sistem Perbankan: Komposisi Tuntutan Luaran terhadap Eropah (tidak termasuk GIIPS) Mengikut Rakan Niaga dan Instrumen

Sumber: Bank Negara Malaysia

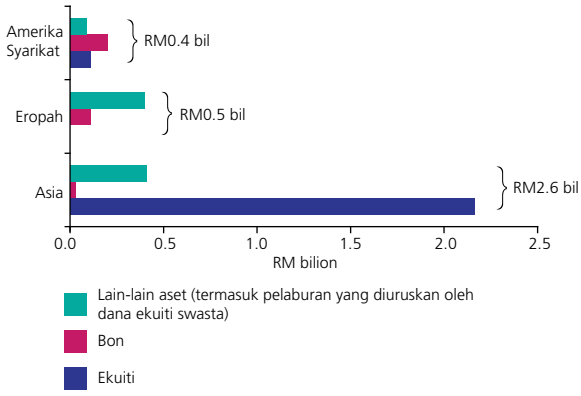
asas. Jika berlaku peningkatan turun naik pasaran, potensi kerugian perdagangan dan penilaian yang dialami oleh institusi perbankan di Malaysia daripada dedahan itu adalah terhad. Di samping itu, dedahan risiko kredit daripada pinjaman bertempoh yang diberikan kepada syarikat swasta bukan bank di dalam kawasan euro (kecuali GIIPS) yang mungkin akan terjejas oleh prospek pertumbuhan yang lebih lemah di rantau itu hanya mencakupi 1.8% daripada modal asas. Institusi perbankan di Malaysia juga kurang terdedah kepada kerugian penilaian yang timbul daripada pergerakan mata wang euro yang tidak menentu, disebabkan tuntutan luaran dalam euro yang terus menurun pada tahun 2011 untuk mencakupi 1.7% daripada modal asas (akhir tahun 2010: 3.3% daripada modal asas).

Pelaburan luar oleh sektor insurans Malaysia (termasuk perniagaan takaful) kekal kecil pada RM5.4 bilion atau 2.6% daripada jumlah aset atau 8.5% daripada modal tersedia. Hampir separuh daripada aset asing dilaburkan di Asia. Daripada jumlah ini, dedahan pelaburan luar kepada Eropah pada tahun 2011 hanya berjumlah RM0.5 bilion (2010: RM1.2 bilion), mewakili 0.3% daripada jumlah aset atau 0.8% daripada jumlah modal tersedia (Rajah 1.41). Aset-aset ini dilaburkan terutamanya dalam bon korporat dan dana ekuiti swasta, sementara penanggung insurans mengurangkan pelaburan langsung dalam pasaran ekuiti akibat turun naik pasaran meningkat pada tahun 2011. Tiada pelaburan dicatat dalam entiti berpangkalan di GIIPS, dengan RM0.4 bilion dilaburkan di Jerman dan United Kingdom (Rajah 1.42).

Penanggung insurans Malaysia menginsurans semula sebahagian besar risiko yang diunderait dalam pasaran insurans semula global, sama ada secara langsung atau menerusi penempatan insurans semula dengan cawangan penanggung insurans semula asing di Malaysia. Ini adalah lebih ketara untuk risiko besar dan khusus dalam kelas perniagaan penerbangan, minyak & gas dan kejuruteraan, dengan premium insurans semula masing-masing berjumlah 93.6%, 93.4% dan 56.2% daripada jumlah premium. Selain keadaan pelaburan dan operasi yang semakin mencabar, penanggung insurans semula global, termasuk di Eropah, mendapat kesan daripada kerugian yang paling teruk setakat ini (dianggarkan pada USD107 bilion) daripada lebih 250 peristiwa bencana besar di seluruh dunia

Rajah 1.41

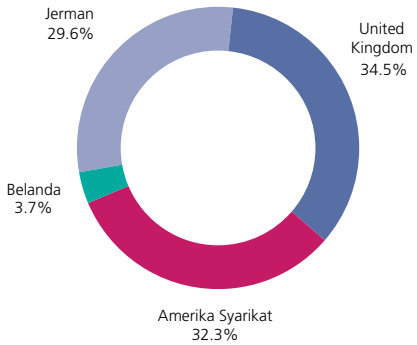
Sektor Insurans: Dedahan Luar Negeri berdasarkan Jenis Pelaburan

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.42

Sektor Insurans: Dedahan Pelaburan kepada Eropah dan Amerika Syarikat

Sumber: Bank Negara Malaysia

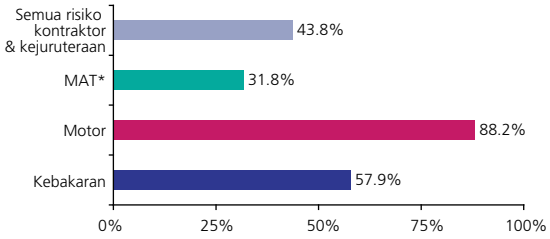
pada tahun 2011. Permodalan penanggung insurans (semula) yang lebih kukuh memasuki tahun 2011 telah membantu menyerap kerugian ini dan terus menyokong keperluan insurans semula global, walaupun kos insurans semula dijangka akan meningkat pada masa hadapan (Rajah 1.43, 1.44 dan 1.45).

Jumlah dedahan insurans semula dalam sektor insurans am kepada penanggung insurans (semula) Eropah yang beribu pejabat di luar Malaysia ialah sebanyak RM945.9 juta pada tahun 2011 (2010: RM431.5 juta), merangkumi kira-kira 11.6% daripada jumlah modal tersedia. Dedahan yang lebih tinggi ini disebabkan oleh tuntutan lebih tinggi yang ditanggung untuk kelas perniagaan yang besar dan khusus. Kebanyakan penanggung insurans (semula) ini berasal dari Jerman, Perancis dan Switzerland dan telah mengekalkan kedudukan kewangan yang kukuh dan penarafan yang stabil. Daripada ini, jumlah dedahan kepada tiga cawangan penanggung insurans semula Eropah di Malaysia kekal terurus pada RM257.2 juta pada tahun 2011. Ini mencakupi 9.2% daripada jumlah tuntutan insurans semula tertunggak atau 2.9% daripada jumlah modal penanggung insurans am tersedia. Semua cawangan penanggung insurans semula yang beroperasi di Malaysia yang diselia oleh Bank dikehendaki memperuntukkan modal khusus yang dikenal pasti untuk operasi di Malaysia. Cawangan ini disokong dengan baik oleh penampan modal, dengan gabungan nisbah kecukupan modal berjumlah lebih daripada 277% terhadap risiko operasi cawangan di Malaysia (Rajah 1.46).

Peningkatan risiko kredit bank dan penanggung insurans dalam industri berorientasikan eksport di Malaysia yang timbul daripada prospek pertumbuhan ekonomi global yang lebih lemah dijangka dapat dikurangkan dengan pertumbuhan yang berterusan dalam perdagangan serantau dan asas pasaran eksport Malaysia yang pelbagai. Meskipun eksport

Rajah 1.43

Sektor Insurans: Nisbah Bendungan berdasarkan Kelas Perniagaan Utama

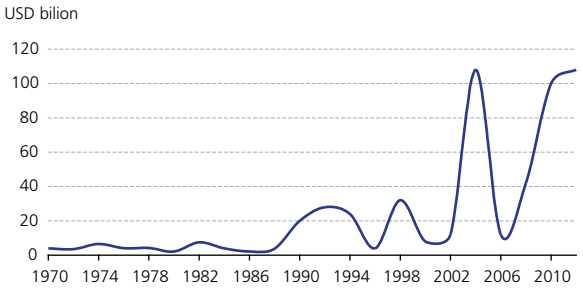

*MAT: Marin, udara & transit

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.44

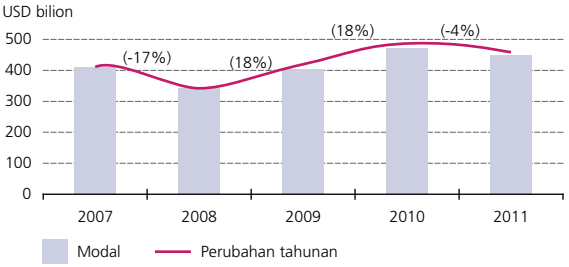
Kerugian yang Dialami oleh Penanggung Insurans Global daripada Bencana Besar

Sumber: Guy Carpenter

Rajah 1.45

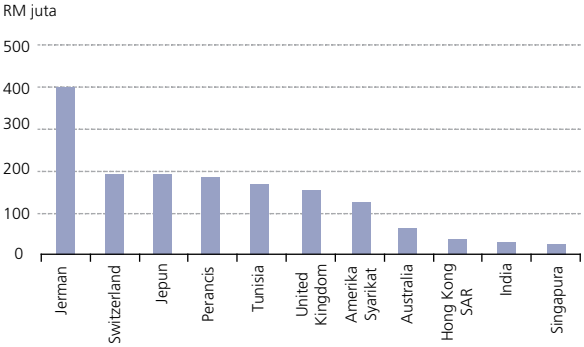
Modal Penanggung Insurans Semula Global

Sumber: Aon Benfield

Rajah 1.46

Sektor Insurans: Dedahan Insurans Semula Asing Mengikut Tuntutan Tertunggak

Sumber: Bank Negara Malaysia

Malaysia ke kawasan euro kini mencakupi kira-kira 10% daripada eksport kasar Malaysia, dedahan institusi kewangan menerusi pinjaman dan pemegangan PDS kepada perniagaan yang mempunyai hubungan perdagangan dengan negara Eropah mencakupi hanya 1.6% daripada jumlah pinjaman terkumpul dan PDS bagi kesemua institusi kewangan.

Impak penyahleveraj atau pengurangan operasi oleh institusi kewangan berpangkalan di Eropah adalah terurus

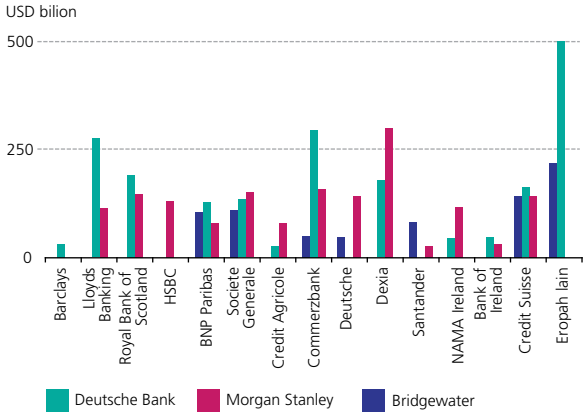
Peningkatan tekanan pendanaan dan langkah pemeliharaan modal oleh beberapa bank utama Eropah telah menimbulkan kebimbangan bahawa penyahleveraj yang berterusan mungkin akan menjejaskan aktiviti pengantaraan domestik dan pertumbuhan ekonomi di rantau ini. Ini mungkin timbul daripada penjualan aset dalam dolar AS oleh bank Eropah dalam ekonomi yang baharu membangun, penyertaan yang berkurang dalam pembiayaan bersindiket dolar AS, serta penarikbalikan kemudahan pembiayaan perdagangan dolar AS kepada syarikat multinasional. Sejak bulan September 2011, beberapa bank utama Eropah telah mengumumkan rancangan untuk mempercepat penjualan aset bukan teras dan aset sedang matang, serta mengurangkan aktiviti yang menjana keuntungan yang rendah secara global (Rajah 1.47). Pada penilaian Bank, sebarang kesan perkembangan ini terhadap pengantaraan kewangan domestik kekal terurus.

Pada suku ketiga tahun 2011, tuntutan bank Eropah terhadap Malaysia (termasuk entiti di Labuan) mencakupi USD54.3 bilion atau 19.3% daripada KDNK berdasarkan BIS Consolidated Banking Statistics yang terkini. Lebih 60% daripada tuntutan ini, yang berjumlah USD34 bilion atau 12.1% daripada KDNK, merupakan tuntutan dalam ringgit terhadap Malaysia oleh syarikat gabungan bank-bank Eropah yang bertempat di luar negara asal. Tuntutan tersebut mencerminkan operasi di Malaysia yang sebahagian besarnya merangkumi: (i) pinjaman kepada entiti-entiti Malaysia; (ii) pemegangan sekuriti yang diterbitkan oleh entiti-entiti Malaysia; (iii) deposit yang ditempatkan di institusi-institusi kewangan Malaysia; (iv) pelaburan ekuiti/modal bank-bank asing di Malaysia; dan (v) kontrak kewangan, seperti derivatif, jaminan dan komitmen kredit dengan semua rakan niaga di Malaysia (Rajah 1.48 dan Jadual 1.8). Tidak termasuk bank-bank yang berpangkalan di UK, jumlah tuntutan asing oleh bank-bank Eropah terhadap Malaysia seperti yang dilaporkan dalam perangkaan BIS mencakupi hanya sebanyak USD13.4 bilion atau 5% daripada KDNK, setanding dengan kebanyakan negara serantau (Rajah 1.49).

Kesan negatif daripada aktiviti penyahleveraj oleh bank-bank Eropah pada Malaysia adalah jauh lebih rendah daripada apa yang tersirat dalam perangkaan BIS. Ini adalah kerana tuntutan asing oleh bank-bank Eropah di Malaysia seperti yang dilaporkan itu meliputi tuntutan oleh LIEB yang beroperasi di Malaysia terhadap semua institusi kewangan domestik, syarikat, individu

Rajah 1.47

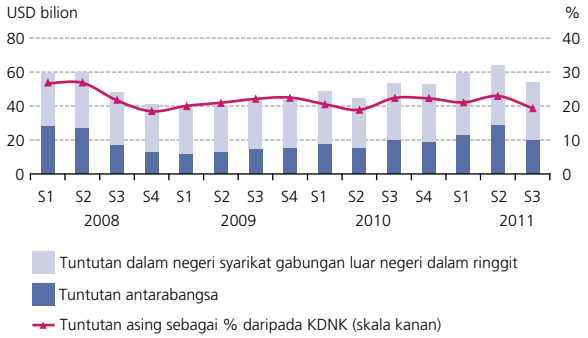
Anggaran Rancangan Penyahleveraj Mengikut Bank Eropah Terpilih

Sumber: Deutsche Bank, Morgan Stanley, Bridgewater dan pengiraan dalaman

Rajah 1.48

Tuntutan Asing Bank-bank Eropah terhadap Malaysia

Sumber: Bank for International Settlements, Bank Negara Malaysia dan pengiraan dalaman

Jadual 1.8

Tuntutan Bank Eropah terhadap Malaysia[1]

	% daripada KDNK Malaysia	(A) Tuntutan merentas sempadan[2] bank Eropah terhadap Malaysia	(B) Tuntutan dalam negeri[3] syarikat-syarikat gabungan luar negeri[4] bank-bank Eropah dalam mata wang asing		(C) Tuntutan dalam negeri syarikat-syarikat gabungan bank-bank Eropah dalam ringgit	
			Bank Eropah yang Diperbadankan di Malaysia	Syarikat gabungan lain	Bank Eropah yang Diperbadankan di Malaysia	Syarikat gabungan lain
(i) Tuntutan asing (A + B + C)	19.3[5]					
(ii) Tuntutan antarabangsa (A + B)	7.2					
(iii) Tuntutan dalam negeri daripada syarikat-syarikat gabungan luar negeri dalam ringgit (C)	12.1					
(iv) Tuntutan daripada tujuh bank Eropah yang Diperbadankan di Malaysia	14.9					

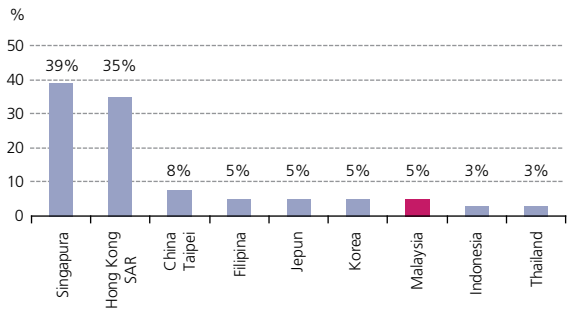
Nota:
1 Setiap tuntutan dalam baris (i) hingga (iv) merujuk kepada jumlah lajur terlorek yang sepadan. Tuntutan dalam baris (i) hingga (iii) adalah berdasarkan *BIS Consolidated Banking Statistics*. Tuntutan dalam baris (iv) dianggarkan daripada jumlah pinjaman terkumpul dalam ringgit dan mata wang asing, simpanan antara bank bersih dengan Bank Negara Malaysia, sekuriti dipegang dan modal asas tujuh bank Eropah yang diperbadankan di Malaysia
2 Tuntutan yang diberikan kepada bukan pemastautin
3 Tuntutan daripada syarikat-syarikat gabungan luar negeri bank pelapor (cawangan dan subsidiari) terhadap pemastautin negara tuan rumah (negara kediaman syarikat gabungan)
4 Syarikat gabungan luar negeri merujuk kepada subsidiari dan cawangan luar negeri bank-bank pelapor
5 Tuntutan asing bank UK terhadap Malaysia berdasarkan *BIS Statistics* mencakupi 14.3% daripada KDNK
6 Tuntutan bersepadu kumpulan perbankan tempatan, iaitu bank domestik dengan ibu pejabat di sesebuah negara dan pejabat luar negeri (cawangan dan subsidiari)

Sumber: BIS Consolidated Banking Statistics[6] (immediate risk basis) dan pengiraan dalaman

dan entiti sektor awam, yang sebahagian besarnya dibiayai oleh liabiliti dalam ringgit. Malaysia, seperti kebanyakan negara lain di Asia, mempunyai sejarah kewujudan bank-bank asing dalam sistem kewangan domestik. Semua bank asing yang ditubuhkan di Malaysia adalah subsidiari yang diperbadankan dengan modal khusus yang diperuntukkan untuk operasi tempatan seperti yang dikehendaki di bawah perundangan perbankan Malaysia. Pada masa kini terdapat tujuh LIEB dari negara-negara EU-3 dengan bahagian pasaran sebanyak 8.9% daripada jumlah aset sistem perbankan pada akhir tahun 2011. Antaranya, lima daripada LIEB ini adalah dari UK dengan bahagian pasaran sebanyak 8.2% daripada jumlah aset sistem perbankan. Secara agregat, tuntutan

Rajah 1.49

Tuntutan Asing Bank Kawasan Euro (tidak termasuk UK) Berbanding dengan KDNK

Nota: Tuntutan asing bank-bank kawasan Eropah pada suku ketiga 2011
Anggaran KDNK 2011 oleh Tabung Kewangan Antarabangsa (IMF) (kecuali Malaysia)

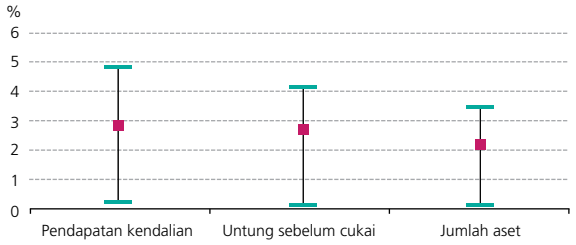
Sumber: Moody's Investors Service dan Bank for International Settlements

LIEB terhadap entiti-entiti Malaysia dalam ringgit dan mata wang asing mencakupi kira-kira USD42 bilion atau 14.9% daripada KDNK.

Operasi LIEB di Malaysia adalah berasaskan pendanaan tempatan, dengan lebih 80% daripada pendanaan dalam bentuk deposit dalam ringgit, dengan 46.9% adalah dalam bentuk deposit runcit. Subsidiari-subsidiari ini mempunyai modal yang kukuh dan tertakluk kepada penyeliaan dan pengawalan yang rapi oleh Bank, sama seperti bank-bank tempatan dan bank-bank asing yang lain. Mengikut undang-undang, semua bank asing dikehendaki memegang dana modal minimum sebanyak RM300 juta untuk beroperasi di Malaysia sebagai sebahagian daripada keperluan pelesenan. Operasi yang menguntungkan selama bertahun-tahun di Malaysia telah menunjukkan bahawa bank-bank ini mempunyai kedudukan modal yang kukuh untuk menyokong operasi tempatan. Pada akhir tahun 2011, LIEB mempunyai modal asas yang berjumlah RM11.5 bilion dan nisbah modal berwajaran risiko (risk-weighted capital ratio, RWCR) sebanyak 12.9%. Modal lebihan berjumlah RM4 bilion melepasi keperluan minimum pengawalseliaan. Memandangkan operasi LIEB di Malaysia mempunyai prestasi kewangan yang kukuh dan tekal serta pulangan yang mampan, penarikbalikan yang ketara dalam operasi di Malaysia akibat penyahleveraj oleh bank-bank Eropah dijangka tidak akan berlaku (Rajah 1.50 dan 1.51). Ini disokong oleh data yang menunjukkan bahawa sepanjang tahun 2011 dan sehingga kini, bahagian pasaran domestik LIEB mengikut aset (8.9% aset sistem perbankan), pembiayaan (7.2% daripada jumlah pembiayaan oleh sistem perbankan) dan deposit yang diterima (8.7% jumlah deposit sistem perbankan konvensional dan perbankan Islam) telah kekal stabil. Pembayaran balik dividen khas kepada bank induk juga tidak mendadak pada tempoh ini. Keperluan untuk mendapatkan kelulusan Bank sebelum penghantaran balik rizab modal turut mengurangkan implikasi akan datang daripada langkah pemeliharaan modal yang diambil pada peringkat induk. Walaupun jika ada penarikbalikan berskala besar oleh bank-bank Eropah daripada pasaran Malaysia yang berkemungkinan besar tidak akan berlaku, aktiviti pengantaraan domestik akan terus disokong dengan baik oleh bank-bank tempatan lain dan juga bank-bank di Malaysia yang bukan berpangkalan di Eropah yang mempunyai permodalan yang baik dan kedudukan mudah tunai yang kukuh untuk memastikan akses yang berterusan kepada pembiayaan. Bank-bank ini mempunyai jumlah gabungan

Rajah 1.50

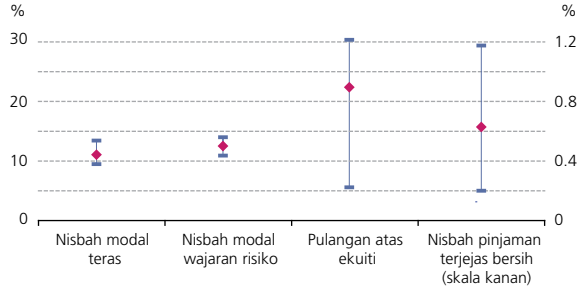
Julat Sumbangan Hasil dan Aset Lima Bank Eropah yang Diperbadankan di Malaysia (LIEB) kepada Syarikat Induk

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.51

Sistem Perbankan: Julat Penunjuk Kekukuhan Kewangan Utama Bank Eropah yang Diperbadankan di Malaysia (LIEB)

Nota: Tidak termasuk sebuah LIEB yang baru ditubuhkan

Sumber: Bank Negara Malaysia

modal dalam lingkungan RM70 bilion dan RM132 bilion dalam dana lebihan yang disimpan di Bank menerusi pasaran antara bank, sekali gus menyediakan mudah tunai yang lebih daripada mencukupi dalam sistem perbankan Malaysia untuk memenuhi keperluan pembiayaan dan pendanaan peminjam-peminjam domestik.

Dalam sektor insurans (termasuk perniagaan takaful), penanggung insurans yang berpangkalan di Eropah mencakupi 16% daripada jumlah aset atau 27.6% daripada jumlah premium sektor ini. Sehingga kini, tidak terdapat tanda-tanda penarikbalikan operasi di Malaysia oleh penanggung insurans yang berpangkalan di Eropah. Ini juga disebabkan oleh tindakan entiti-entiti ini memperbadankan subsidiari mereka di negara ini, selain kedudukan kredit entiti induk yang terus kukuh. Entiti induk ini sebahagian besarnya berpangkalan di Switzerland, United Kingdom, Belanda dan Jerman. Penanggung insurans milik

domestik dan penanggung insurans lain yang tidak berpangkalan di Eropah yang beroperasi di Malaysia juga mempunyai kedudukan modal yang kukuh dengan penampan modal lebihan sebanyak RM6.8 bilion dan berkeupayaan untuk menyediakan penanggungan terhadap risiko domestik jika berlakunya penarikbalikan oleh penanggung insurans Eropah.

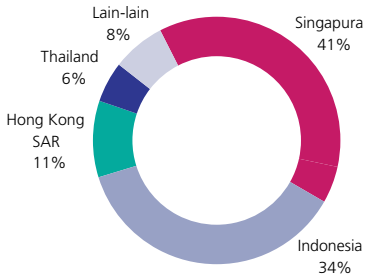
Memandangkan syarikat-syarikat Malaysia tidak banyak bergantung pada pinjaman luar untuk membiayai aktiviti mereka, sebarang penarikbalikan pembiayaan merentas sempadan oleh bank-bank Eropah dijangka tidak akan meninggalkan kesan yang ketara terhadap keperluan pendanaan syarikat pemastautin. Meskipun beberapa syarikat meminjam dari luar negara untuk membiayai operasi mereka di luar negara atau untuk mengambil manfaat daripada kadar pembiayaan yang berdaya saing, namun peminjaman luaran oleh syarikat Malaysia daripada bank yang berdomisil di Eropah hanya berjumlah sebanyak RM1.7 bilion, dan sebahagian besarnya adalah oleh syarikat penerbangan dan perkilangan yang berpangkalan di Eropah.

Limpahan terhad daripada operasi merentas sempadan

Penularan risiko yang meluas daripada operasi merentas sempadan bank-bank Malaysia adalah terhad disebabkan oleh beberapa faktor. Aktiviti pemberian pinjaman tradisional terus menjadi penyumbang utama cawangan dan subsidiari asing kumpulan perbankan domestik, mencakupi 75% daripada jumlah aset operasi luar negeri. Sebahagian besar daripada pinjaman-pinjaman ini diberikan kepada sektor korporat dan komersial untuk tujuan modal kerja melalui jaminan bank dan surat kredit untuk memudahkan aktiviti perdagangan antarabangsa (Rajah 1.52 dan 1.53). Sebahagian besar daripada pinjaman runcit yang diberikan adalah bercagar dengan kebanyakannya untuk pembelian harta kediaman, manakala pembiayaan tidak bercagar pula hanya mencakupi 16% daripada jumlah pinjaman terkumpul operasi luar negeri. Sebahagian besar daripada operasi subsidiari bank-bank Malaysia di luar negeri juga dibiayai oleh sumber pendanaan tempatan yang stabil dalam pasaran berkaitan, termasuk deposit yang merangkumi lebih separuh daripada jumlah pendanaan (Rajah 1.54). Nisbah pinjaman kepada deposit yang secara relatifnya stabil, berserta dengan sistem dan amalan pengurusan risiko bersepadu kumpulan yang lebih baik telah

Rajah 1.52

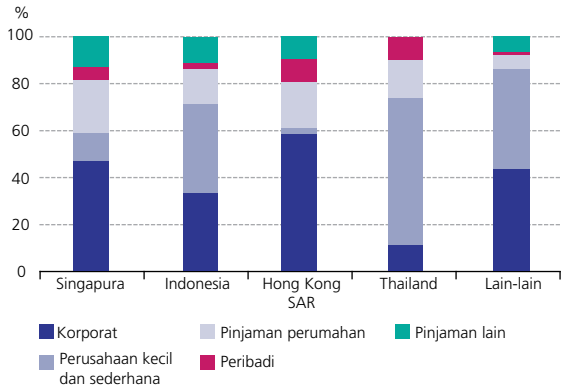
Sistem Perbankan: Komposisi Aset Operasi Luar Negeri

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.53

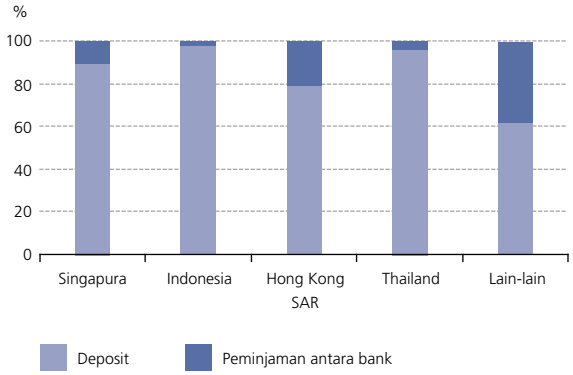
Sistem Perbankan: Komposisi Pinjaman Operasi Luar Negeri mengikut Jenis dan Negara

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.54

Sistem Perbankan: Struktur Pendanaan Operasi Luar Negeri

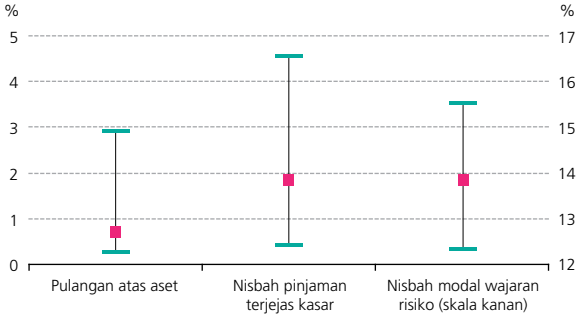
Sumber: Bank Negara Malaysia

menyumbang ke arah pengurangan sebarang risiko kemungkinan tekanan pendanaan daripada operasi luar negeri bank-bank Malaysia menular merentasi sempadan ke dalam operasi domestik.

Kedudukan kewangan operasi luar negeri utama milik kumpulan perbankan domestik kekal kukuh dengan keberuntungan yang mampan (Rajah 1.55). Sumbangan operasi luar negeri kepada keberuntungan kumpulan perbankan domestik adalah antara 2% hingga 35% bagi kumpulan-kumpulan perbankan individu. Paras permodalan subsidiari luar negeri juga kekal kukuh, disokong oleh penjanaan modal secara persendirian daripada perolehan yang kukuh. RWCR bagi subsidiari-subsidiari luar negeri ini, yang dikira berasaskan keperluan Basel II, adalah antara 12.3% hingga 30.1% pada akhir tahun 2011. Paras permodalan yang tinggi mewujudkan penampan yang memadai untuk menghadapi sebarang kemungkinan kerugian kredit dan persekitaran pasaran luaran yang lebih mencabar. Dengan amalan pengurusan risiko yang mantap dan kualiti aset yang tinggi pada peringkat entiti luar negeri dan juga seluruh kumpulan, risiko kredit keseluruhan yang timbul daripada operasi luar negeri kumpulan-kumpulan perbankan domestik kekal terurus. Kualiti aset daripada operasi luar negeri kumpulan-kumpulan perbankan domestik kekal stabil, dengan penurunan yang mampan dalam paras pinjaman terjejas. Median nisbah pinjaman terjejas kasar bagi subsidiari asing milik kumpulan-kumpulan perbankan domestik ialah 2.4% daripada jumlah pinjaman terkumpul operasi luar negeri. Operasi merentas sempadan penanggung insurans domestik kekal kecil dengan jumlah aset sebanyak

Rajah 1.55

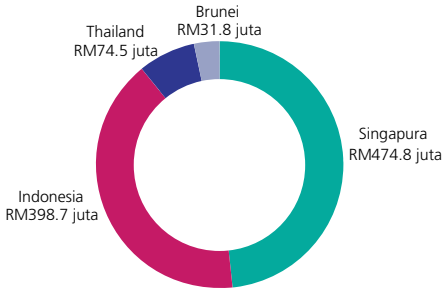
Sistem Perbankan: Julat Penunjuk Kekukuhan Kewangan Utama Operasi Luar Negeri Utama

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.56

Sektor Insurans: Saiz Aset Operasi Luar Negeri

Sumber: Bank Negara Malaysia

RM979.8 juta (hanya 0.5% daripada jumlah aset industri insurans), meliputi empat negara pada tahun 2011 (2010: RM970.6 juta) (Rajah 1.56).

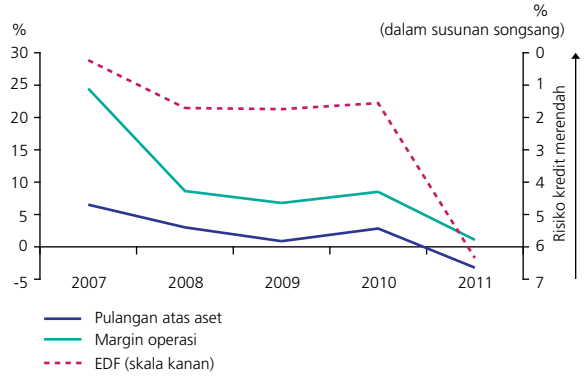
Bank mengamalkan pendekatan bersepadu terhadap penyeliaan institusi-institusi kewangan domestik. Pendekatan ini termasuk menilai risiko yang mungkin timbul daripada operasi luar negeri institusi-institusi kewangan domestik. Ini juga disokong oleh pertukaran maklumat yang berterusan antara penyelia negara asal dengan penyelia tuan rumah tentang perkembangan keadaan ekonomi dan kewangan tempatan serta sebarang kebimbangan dan tindakan penyeliaan. Pada tahun 2011 dan awal tahun 2012, Bank menganjurkan forum penyeliaan bagi dua kumpulan perbankan domestik yang mempunyai operasi di luar negeri yang besar. Interaksi negara asal-tuan rumah (home-host) ini menyokong pengenalpastian awal tentang kelemahan pada peringkat entiti dan seluruh kumpulan serta tindak balas penyeliaan yang segera. Interaksi dan penilaian penyeliaan yang berterusan sehingga kini mengesahkan daya tahan institusi-institusi kewangan domestik terhadap kejutan luaran, pada peringkat entiti dan kumpulan.

PERKEMBANGAN DAN BIDANG RISIKO LAIN

Keadaan perniagaan domestik disokong oleh permintaan dalam negeri yang kukuh dan perdagangan dalam rantau ini yang terus berkembang. Walau bagaimanapun, keadaan ini menyederhana pada tahap yang berbeza, disebabkan oleh kos operasi yang kekal tinggi dalam keadaan harga bahan mentah yang tinggi dan semakan tarif bagi elektrik dan gas asli serta permintaan luaran yang lebih lemah daripada

Rajah 1.57

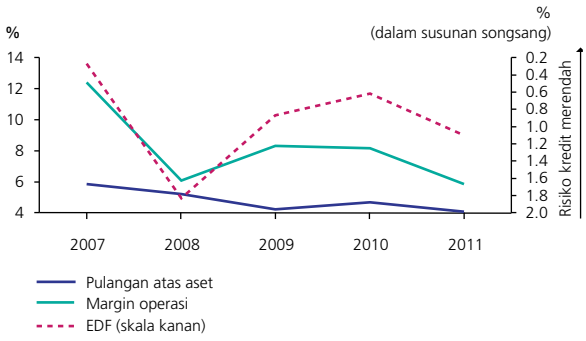
Sektor Perniagaan: Keberuntungan dan EDF bagi Industri Perkapalan

Sumber: Moody's KMV Credit Edge™, Bloomberg dan pengiraan dalaman

Rajah 1.58

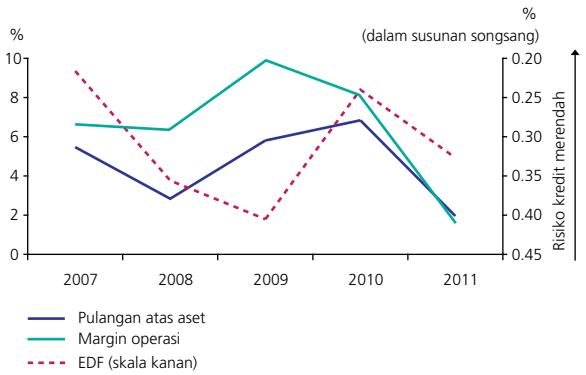
Sektor Perniagaan: Keberuntungan dan EDF bagi Industri yang berkaitan dengan Pembinaan dan Bahan Binaan

Sumber: Moody's KMV Credit Edge™, Bloomberg dan pengiraan dalaman

Rajah 1.59

Sektor Perniagaan: Keberuntungan dan EDF bagi Industri E&E

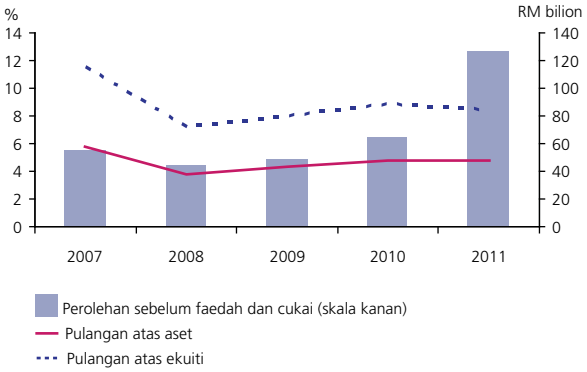
Sumber: Moody's KMV Credit Edge™, Bloomberg dan pengiraan dalaman

ekonomi maju. Ini mengakibatkan risiko kredit, seperti yang diukur oleh kebarangkalian jangkaan mungkir (Expected Default Frequency, EDF), menjangkau tahap yang lebih tinggi sedikit pada akhir tahun 2011 dengan peningkatan yang lebih ketara dalam industri perkapalan dan industri yang berkaitan dengan pembinaan dan bahan binaan, dan sebahagian kecilnya industri elektronik & elektrikal (Rajah 1.57, 1.58 dan 1.59).

Secara keseluruhan, sektor perniagaan secara relatifnya kekal dalam kedudukan yang kukuh, dari segi kewangan dan operasi, untuk menghadapi perkembangan ini. Pengumpulan penampan kewangan sejak beberapa tahun yang lalu dan penambahbaikan yang berterusan dalam kecekapan operasi telah meningkatkan keupayaan dan fleksibiliti dalam penyesuaian perniagaaan domestik terhadap sebarang perubahan buruk yang berlaku pada keadaan operasi (Rajah 1.60). Pada tahun 2011, baki tunai agregat bagi perniagaan meningkat sebanyak 5.6%, manakala margin operasi terus meningkat kepada 11.4% (2010: 10.7%). Selain itu, perniagaan terus mengekalkan kedudukan leveraj yang secara relatifnya rendah dan stabil sejak Krisis Kewangan Asia, dengan agregat nisbah hutang kepada ekuiti sebanyak 44.8% pada akhir tahun 2011 (Rajah 1.61) dan nisbah perlindungan faedah yang baik pada 6.3 kali (2010: 7.5 kali) yang terus menyokong keupayaan membayar balik hutang perniagaan. Faktor ini terus memberikan sokongan kukuh kepada kualiti dedahan kredit keseluruhan institusi perbankan terhadap perniagaan domestik dengan risiko kredit bagi

Rajah 1.60

Sektor Perniagaan: Penunjuk Keberuntungan

Sumber: Bloomberg dan pengiraan dalaman

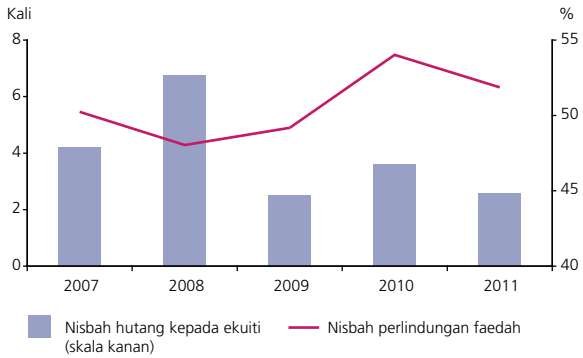
sektor perniagaan secara keseluruhannya, seperti yang diukur oleh EDF, kekal rendah pada 0.68% (2010: 0.61%).

Pada tahun 2011, pertumbuhan jumlah pembiayaan oleh sistem perbankan kepada syarikat perniagaan kekal kukuh dan meningkat pada kadar yang lebih tinggi sebanyak 13.5% (2010: 9.4%). Perniagaan juga terus mendapatkan keperluan pendanaan melalui pasaran bon dan sukuk yang disokong kukuh oleh pelabur institusi yang pelbagai meskipun menghadapi keadaan pasaran yang lebih mencabar. Pada tahun ini, sejumlah RM50.9 bilion (2010: RM30.8 bilion) PDS dan sukuk yang baharu telah diterbitkan (tidak termasuk terbitan baharu oleh institusi kewangan). Mencerminkan kedudukan kewangan yang secara amnya kukuh bagi syarikat perniagaan, pembiayaan terjejas kasar bagi perniagaan besar dan perusahaan kecil dan sederhana (PKS), masing-masing menurun kepada RM9.3 bilion dan RM6 bilion, dengan nisbah terjejas kasar bagi kedua-duanya bertambah baik, masing-masing 4.1% (2010: 5.3%) dan 3.9% (2010: 5%) (Rajah 1.62 dan 1.63).

Pinjaman sistem perbankan bagi pemerolehan dan pembangunan harta bukan kediaman meningkat kepada RM110 bilion (2010: RM90.7 bilion), mewakili 11% daripada jumlah pinjaman sistem perbankan pada tahun 2011 (2010: 10.3%). Ketika penawaran rumah kedai dan ruang runcit tumbuh secara umumnya seiring dengan permintaan, sektor ruang pejabat mula menunjukkan tanda-tanda penawaran berlebihan berikutan pembinaan ruang pejabat baharu yang sedang berjalan dan dirancang, terutamanya di kawasan

Rajah 1.61

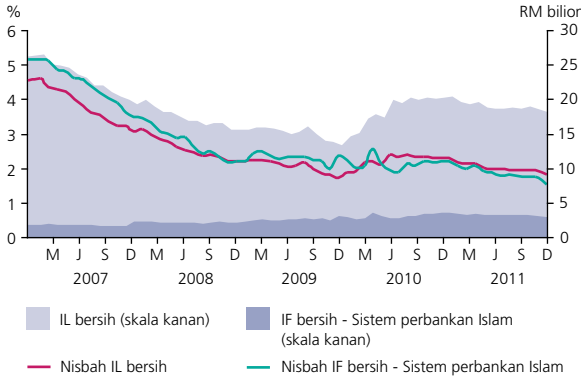
Sektor Perniagaan: Nisbah Perlindungan Faedah dan Nisbah Hutang kepada Ekuiti

Sumber: Bloomberg dan pengiraan dalaman

Rajah 1.62

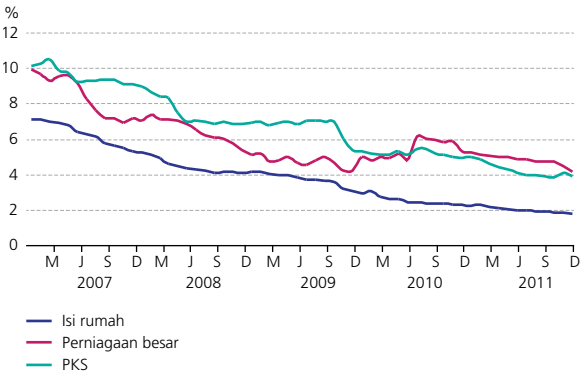
Sistem Perbankan: Tahap dan Nisbah Pinjaman Terjejas (IL)/ Pembiayaan Terjejas (IF)

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.63

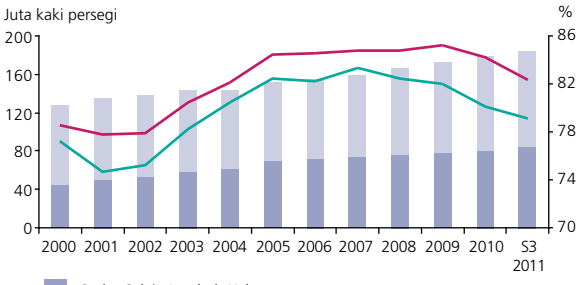
Sistem Perbankan: Nisbah Pinjaman Terjejas Kasar mengikut Peminjam

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.64

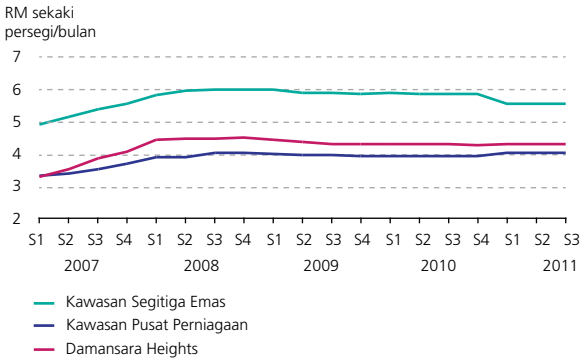
Stok Ruang Pejabat dan Kadar Penghunian

Sumber: Pusat Maklumat Harta Tanah Negara dan pengiraan dalaman

Rajah 1.65

Kadar Sewa Ruang Pejabat di Lembah Kelang

Sumber: The Edge

Lembah Kelang dengan kemunculan beberapa bangunan pejabat berskala besar. Kadar penghunian bagi ruang pejabat beransur-ansur merosot sejak beberapa tahun kebelakangan ini kepada 82.3% pada peringkat negara (S4 2010: 84.2%; S4 2009: 85.2%) dan 79.1% di Lembah Kelang (S4 2010: 80.2%; S4 2009: 82%) (Rajah 1.64). Kadar sewa di Lembah Kelang juga tidak berubah pada RM5.56 dan RM4.02 sekaki persegi sebulan, masing-masing bagi kawasan Segi Tiga Emas dan Kawasan Pusat Perniagaan (Central Business District) (Rajah 1.65). Penawaran lanjut yang dijangkakan di bawah pelbagai projek pembangunan yang dirancang untuk beberapa tahun akan datang boleh menambahkan lagi tekanan terhadap kadar penghunian pejabat dan kadar sewa. Institusi perbankan telah mengambil pendekatan yang lebih berhati-hati untuk memberikan pinjaman kepada segmen ini, dengan amaun yang dikeluarkan menurun kira-kira 21%, selepas peningkatan sebanyak 55% pada tahun sebelumnya. Pada akhir tahun 2011, pendedahan sistem perbankan terhadap pinjaman bagi pembangunan ruang pejabat kekal terkawal pada RM10.8 bilion atau 1.1% daripada jumlah pinjaman sistem perbankan. Nisbah terjejas pinjaman kasar keseluruhan bagi pendedahan dalam sistem perbankan bagi segmen harta bukan kediaman (termasuk rumah kedai, ruang runcit dan pejabat) juga kekal rendah pada 1.3%.

Keberuntungan sektor perbankan (termasuk sistem perbankan Islam) bertambah baik dengan mencatat pulangan atas aset dan ekuiti, masing-masing sebanyak 1.6% dan 17.4% (2010: masing-masing 1.5% dan 16.6%) berikutan keuntungan sebelum cukai yang meningkat sebanyak 14.2% kepada RM26.2 bilion. Sistem perbankan Islam mencatat untung sebelum cukai sebanyak RM3.1 bilion, dengan pulangan purata atas aset dan ekuiti, masing-masing sebanyak 1% dan 13.7% (termasuk impak daripada peruntukan besar tak berulang oleh sebuah bank Islam yang melaksanakan pengukuhan kedudukan kewangan pada tahun itu). Prestasi keseluruhan yang kukuh sebahagiannya disebabkan pendapatan faedah/pembiayaan yang lebih tinggi (+12.2%), yang lebih daripada mengimbangi kos pendanaan yang lebih tinggi akibat jumlah deposit yang meningkat. Margin faedah/pembiayaan bersih bagaimanapun mengecil sedikit kepada 0.57 mata peratusan pada tahun itu (2010: 0.62 mata peratusan) disebabkan persaingan sengit dalam segmen pembiayaan rumah dan pinjaman runcit. Caj penjejasan (ditolak pemulihan) menurun bagi dua tahun berturut-turut, iaitu berkurang sebanyak 35.9% pada tahun 2011 disebabkan pembiayaan terjejas baharu yang lebih rendah dan kutipan semula hutang lapuk yang bertambah baik. Turut menyumbang kepada keuntungan ialah peningkatan aktiviti berasaskan fi (termasuk fi yang berkait dengan kemudahan kredit, bankasurans, dan tawaran pengurusan harta), pendapatan dagangan bersih dan pendapatan pelaburan bersih, meningkat masing-masing sebanyak 4.5%, 30.1% dan 44.3%. Keuntungan juga mengalami sedikit tekanan daripada kos kakitangan lebih tinggi yang meningkat sebanyak 12% pada tahun 2011, iaitu lebih tinggi daripada pertumbuhan tahunan purata sebanyak 10.2% sepanjang tiga tahun sebelumnya. Kos kakitangan terus meningkat di bawah persaingan sengit pasaran tenaga mahir dalam sektor kewangan, didorong oleh kekosongan jawatan pakar, teknikal dan pengurusan.

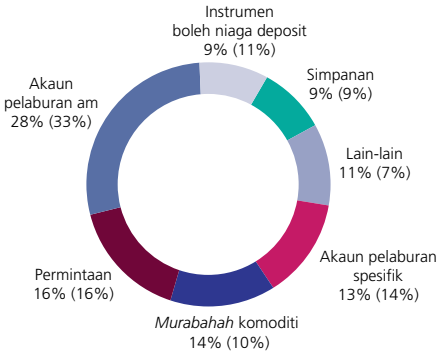
Industri perbankan terus melaporkan kedudukan pendanaan yang stabil dan kukuh, dengan mudah tunai ringgit yang lebih daripada mencukupi untuk menampung permintaan terhadap kredit oleh isi rumah dan perniagaan serta untuk menghadapi apa-apa pengeluaran deposit besar yang tidak dijangka. Penampan mudah tunai bank yang melebihi keperluan minimum kawal selia di bawah rangka kerja mudah tunai Bank meningkat kepada 18.3% dan 18.1% daripada deposit bagi keperluan mudah tunai yang tempoh matangnya, masing-masing kurang daripada satu minggu dan satu bulan. Seperti pada tahun-tahun sebelumnya, sistem perbankan kekal sebagai pemberi pinjaman bersih dalam pasaran

antara bank domestik, dengan lebihan mudah tunai sebanyak RM153.3 bilion yang disimpan di Bank pada akhir tahun 2011. Pada tahun itu, bank bertindak lebih agresif mengumpul deposit runcit yang meningkat sebanyak 12.2% kerana menjangkakan keperluan mudah tunai yang lebih ketat di bawah Basel III. Tindakan ini menyumbang kepada penurunan kecil nisbah pinjaman kepada deposit kepada 80.9% (2010: 81.3%). Institusi perbankan juga terus mengekalkan pemegangan besar aset mudah tunai berkualiti tinggi, dengan sebahagian besarnya (68%) terdiri daripada MGS dan Terbitan Pelaburan Kerajaan. Pengurusan aktif kedudukan mudah tunai mata wang asing oleh institusi perbankan juga memastikan ketidakpadanan mudah tunai mata wang asing keseluruhan dalam sistem perbankan, terutamanya dalam dolar AS, kekal rendah jika dibandingkan dengan tempoh sebelum kemuncak Krisis Kewangan Global pada tahun 2008.

Dalam sistem perbankan Islam, risiko kadar pulangan dijangka kekal terurus memandangkan prospek positif bagi pembiayaan dan kos pendanaan yang stabil. Produk pelaburan perkongsian untung Islam berlandaskan kontrak *mudharabah* (Rajah 1.66) mencakup 41.4% daripada jumlah deposit. Daripada amaun ini, 68.5% adalah dalam bentuk Akaun Pelaburan Am, dengan pendeposit-pendeposit lazimnya menjangkakan perlindungan pelaburan pokok dan kepastian pulangan. Cabaran yang berkait dengan menguruskan jangkaan ini (atau menguruskan risiko komersial teralih (displaced commercial risks, DCR) reda sedikit pada tahun itu memandangkan keadaan kadar faedah dan pulangan atas deposit konvensional yang stabil. Pengurusan aset asas yang lebih aktif oleh bank-bank Islam turut menyokong pulangan untuk memenuhi jangkaan pendeposit sambil mematuhi prinsip Syariah dalam kontrak *mudharabah* (Rajah 1.67). Walaupun sebilangan kecil bank-bank Islam menggunakan rizab penyamaan keuntungan bagi memenuhi kehendak pendeposit terhadap pulangan, kebanyakan bank-bank Islam juga menggunakan instrumen-instrumen lain dengan lebih meluas untuk mengurus DCR, termasuk memperkemas nisbah perkongsian untung bagi memberikan fleksibiliti kepada bank untuk mengetepikan perkongsian untung mereka dan mengurangkan pendedahan kepada pembiayaan pulangan tetap jangka panjang. Secara kolektif, perkembangan ini membawa kepada penurunan paras rizab penyamaan keuntungan bagi bank-bank Islam kepada RM82.6 juta (Rajah 1.68).

Rajah 1.66

Sistem Perbankan: Komposisi Deposit Islam

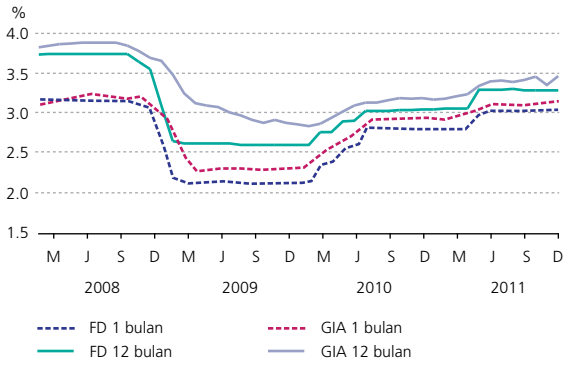

(%): Bahagian pasaran pada bulan Disember 2010

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.67

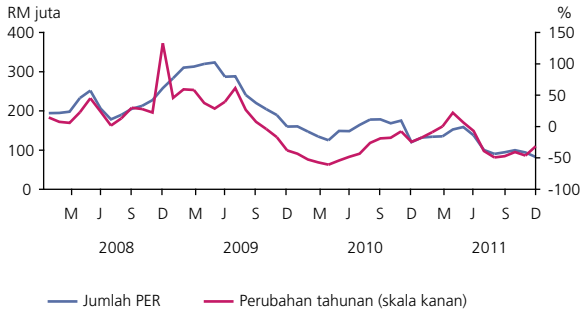
Kadar Akaun Pelaburan Am (GIA) dan Kadar Deposit Tetap (FD) Disebut

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.68

Rizab Penyamaan Keuntungan (PER)

Sumber: Bank Negara Malaysia

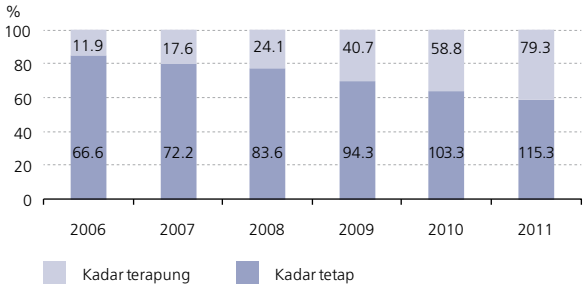
Selain itu, beberapa bank Islam bertindak melanjutkan struktur tempoh matang asas pendanaan melalui terbitan sukuk jangka sederhana dan instrumen deposit boleh niaga sebagai cara untuk mencapai kestabilan dan kepelbagaian yang lebih besar dalam struktur pendanaan, seterusnya meminimumkan risiko ketidakpadanan pendanaan. Baki 31.5% daripada deposit *mudharabah* adalah dalam bentuk deposit Akaun Pelaburan Khas dengan risiko kredit dan pasaran yang ditanggung oleh penyedia dana berdasarkan mandat pelaburan yang ditentukan oleh penyedia dana. Bagi deposit seumpama ini, bank-bank Islam diwajibkan menzahirkan maklumat risiko dan prestasi pelaburan yang tepat pada masanya kepada penyedia dana. Seperti pada tahun-tahun sebelumnya, bank-bank Islam terus meningkatkan portfolio aset kadar terapung sebagai langkah untuk mengurangkan risiko jurang penentuan semula harga (risiko yang timbul daripada ketidakpadanan antara pulangan yang diperoleh atas aset kadar tetap dengan penentuan semula harga liabiliti). Pada tahun 2011, aset kadar terapung bagi bank-bank Islam, kebanyakannya dalam bentuk kontrak *musharakah mutanaqisah* (perkongsian berkurang) dan *ijarah* (pemajakan), meningkat sebanyak 11.6%, sekaligus mengurangkan lagi aset pembiayaan kadar tetap sebagai bahagian daripada jumlah pembiayaan kepada 59.2% (2010: 63.7%) (Rajah 1.69). Bank-bank Islam juga lebih tertumpu pada penawaran deposit *murabahah* komoditi pulangan tetap yang mencatat pertumbuhan ketara sebanyak 74.7% pada tahun 2011 untuk mencecah RM36.9 bilion atau 13.8% daripada jumlah deposit (2010: 9.7%).

Permodalan sistem perbankan seluruhnya terus teguh dengan penampan kewangan yang kukuh untuk menghadapi kemungkinan kerugian (Rajah 1.70). Lebih 70% daripada jumlah modal kekal dalam bentuk instrumen berkualiti tinggi, iaitu ekuiti biasa dan rizab. Agregat RWCR dan nisbah modal teras (core capital ratio, CCR) meningkat lagi, masing-masing kepada 15.1% dan 13.2% (2010: masing-masing 14.8% dan 13%), jauh melebihi tahap keperluan minimum kawal selia semasa dan keperluan lebih tinggi di bawah Basel III. Oleh itu, jumlah modal yang melampaui keperluan minimum RWCR 8% kekal melebihi RM70 bilion pada akhir 2011.

Industri insurans dan takaful beroperasi di bawah keadaan yang lebih mencabar pada tahun 2011, memandangkan keadaan pasaran kewangan yang tidak menentu dan hasil yang terus rendah menjejaskan keberuntungan, dalam usaha mencari pulangan pelaburan yang berpatutan. Sektor takaful hayat dan keluarga mencatat lebihan pendapatan berbanding dengan perbelanjaan yang lebih rendah, menurun sebanyak 9.9% kepada RM12.7 bilion (2010: RM14.1 bilion). Pencapaian ini sebahagian besarnya didorong oleh kerugian pelaburan yang tinggi, mengakibatkan kekurangan keuntungan modal bersih (realisasi dan tidak realisasi) yang dicatat oleh industri kepada hanya RM0.4 bilion, daripada RM2.6 bilion pada tahun sebelumnya. Kerugian pelaburan mencatat paras tertinggi sebanyak RM1 bilion pada suku ketiga tahun 2011 semasa kemuncak turun naik pasaran kewangan tetapi kemudiannya pulih apabila penanggung insurans mengurangkan pegangan ekuiti sebagai

Rajah 1.69

Pembiayaan Islam Kadar Tetap dan Kadar Terapung

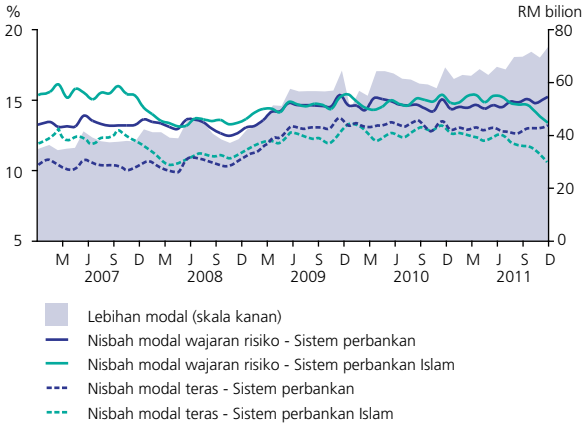

* Semua jumlah adalah dalam RM bilion

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.70

Sistem Perbankan: Nisbah Kecukupan Modal dan Lebihan Modal

Sumber: Bank Negara Malaysia

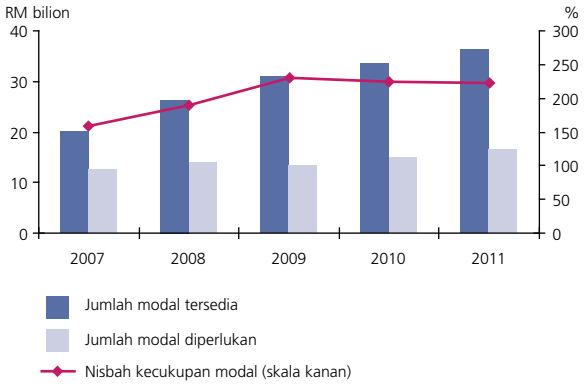
sebahagian daripada aktiviti imbangan semula portfolio. Keberuntungan lebih rendah juga disebabkan oleh pembayaran manfaat bersih yang lebih tinggi berjumlah RM15.6 bilion (2010: RM14.6 bilion), terutamanya disebabkan oleh tuntutan perubatan dan pembayaran bonus. Sektor insurans (semula) am dan takaful turut mencatat keuntungan kendalian yang lebih rendah, iaitu RM1.8 bilion pada tahun 2011 (-14.3%) disebabkan tuntutan yang lebih tinggi. Penanggung insurans semula mencatat kerugian kendalian sebanyak RM0.2 bilion pada tahun 2011 (2010: keuntungan kendalian berjumlah RM0.3 bilion) apabila tuntutan daripada kerugian gangguan perniagaan melonjak disebabkan oleh banjir di Thailand. Ini meningkatkan nisbah tuntutan keseluruhan bagi perniagaan kebakaran dengan mendadak (termasuk perlindungan bagi gangguan perniagaan) kepada 69.5% (2010: 36.3%). Kerugian pengunderaitan bagi insurans motor kecederaan anggota pihak ketiga (atau motor `Akta') terus memberikan tekanan terhadap penurunan keberuntungan dengan nisbah tuntutan meningkat kepada paras tertinggi dalam sejarah sebanyak 300% (2010: 278.7%). Nisbah tuntutan motor keseluruhan (termasuk perniagaan `komprehensif') bagaimanapun bertambah baik kepada 76.8% (2010: 79.5%). Walaupun mengalami keuntungan yang lebih lemah, gabungan tahap permodalan bagi industri insurans am dan hayat kekal kukuh dengan agregat nisbah kecukupan modal (capital adequacy ratio, CAR) pada 222.5% (2010: 224.6%), jauh melebihi keperluan modal kawal selia sebanyak 130% (Rajah 1.71).

Pada tahun 2011, permintaan domestik yang mampan terhadap produk pelaburan dan perlindungan terus menyokong pertumbuhan perniagaan. Premium kasar bagi penanggung insurans am dan pengendali takaful meningkat sebanyak 9% kepada RM15.4 bilion, kebanyakannya daripada perniagaan marin, udara dan transit, kebakaran dan motor komprehensif. Premium perniagaan baharu bagi penanggung insurans hayat dan pengendali takaful keluarga menurun sebanyak 3.1% kepada RM10.9 bilion berikutan penurunan pelancaran produk insurans endowmen yang baharu. Premium daripada produk insurans berkaitan pelaburan serta perubatan dan kesihatan bagaimanapun terus berkembang, masing-masing sebanyak 5.5% dan 23.6% (Rajah 1.72).

Ujian tekanan yang dijalankan pada peringkat seluruh sistem dan entiti mengesahkan daya tahan sistem kewangan. Walaupun di bawah andaian penguncupan ekonomi yang buruk dan ketidaktentuan pasaran yang ekstrem, permodalan keseluruhan kekal memuaskan, memenuhi tahap minimum kawal selia

Rajah 1.71

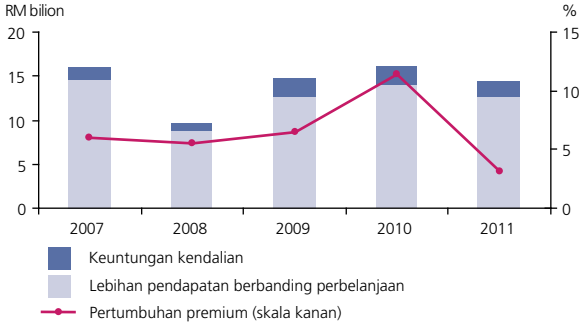
Sektor Insurans: Nisbah Kecukupan Modal

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 1.72

Sektor Insurans: Keberuntungan dan Pertumbuhan Premium

Sumber: Bank Negara Malaysia

Ujian tekanan yang dijalankan terhadap sektor perbankan dan insurans pada peringkat seluruh sistem dan juga institusi mengesahkan daya tahan sistem kewangan domestik terhadap kejutan makroekonomi dan kewangan yang ekstrem. Ujian tekanan berasaskan senario menggunakan pendekatan `atas ke bawah´ (top-down) dan juga `bawah ke atas´ (bottom-up), merangkumi dedahan risiko kredit dan pasaran, dan bertujuan untuk menilai impak peruntukan tambahan dan kerugian penilaian terhadap modal dan keuntungan sistem perbankan akibat risiko utama dan kejutan ekstrem. Di samping itu, kelemahan penampan mudah tunai bank terhadap gangguan seluruh pasaran yang ekstrem serta kekangan pendanaan dan mudah tunai bagi institusi individu turut dinilai. Andaian ujian tekanan dan parameter kejutan untuk senario dasar (baseline), senario buruk dan senario ekstrem ditentukur (calibrated) dengan mengambil kira pengalaman terburuk dalam sejarah bagi Malaysia. Di bawah pendekatan `bawah ke atas´, parameter tekanan yang digunakan merangkumi profil risiko yang khusus bagi sesebuah institusi berdasarkan penilaian penyeliaan terhadap sumber risiko utama, sejarah mungkir dan kadar kerugian, kualiti aset dan kapasiti modal untuk menyerap risiko, serta kekukuhan pengurusan risiko dan kawalan tadbir urus. Memandangkan struktur institusi perbankan di Malaysia, kerugian yang paling ketara mungkin muncul daripada dedahan kredit.

Untuk memastikan ujian tekanan adalah cukup ekstrem dan mengambil kira risiko penurunan yang lebih terkini, parameter kejutan risiko kredit dan pasaran diselaras semula pada tahun ini untuk mengambil kira kemungkinan kesan penularan yang timbul daripada peningkatan masalah hutang kerajaan dan fiskal di Eropah dan AS menerusi saluran kewangan dan perdagangan (Jadual 1.9). Bank terus menggunakan kadar peruntukan kerugian pinjaman konservatif dalam ujian tekanannya, mencerminkan kepentingan portfolio pembiayaan dalam kedudukan kewangan bank. Di bawah senario tekanan makroekonomi yang buruk, RWCR dan CCR bagi sistem perbankan, masing-masing kekal melebihi 13% dan 11%. Menggunakan andaian lebih ekstrem bagi penguncupan ekonomi dan ketidaktentuan pasaran kewangan di bawah senario makroekonomi terburuk, RWCR dan CCR bagi sistem perbankan, masing-masing akan menghampiri 8% dan 6%, yakni masih melebihi tahap minimum kawal selia semasa. Ujian tekanan yang dilakukan terhadap industri insurans turut mengesahkan daya tahan penanggung insurans di bawah senario yang buruk dan ekstrem bagi dedahan risiko pasaran, kredit dan insurans (iaitu risiko terkurang membuat anggaran bagi liabiliti insurans dan pengalaman tuntutan yang buruk). Agregat CAR pascatekanan bagi industri insurans kekal jauh melebihi 130%, meskipun beberapa penanggung insurans am akan menerima kesan yang lebih ketara.

PROSPEK KESTABILAN KEWANGAN DOMESTIK DAN TUMPUAN PEMANTAUAN PADA TAHUN 2012

Risiko terhadap kestabilan kewangan domestik pada tahun 2012 dijangka terus didorong terutamanya oleh faktor luaran. Ketidakpastian berpanjangan tentang penyelesaian isu hutang kerajaan di Eropah dan sebahagian kecilnya terhadap kebimbangan tentang kedudukan fiskal di AS akan terus menjejaskan sentimen pasaran dan pertumbuhan ekonomi global. Ini pula akan terus memberikan kesan buruk kepada kedudukan kewangan dan pendanaan bank global, lalu menghalang usaha untuk mengukuhkan sistem kewangan di ekonomi maju. Limpahan ke dalam pasaran kewangan domestik akan menyebabkan ketidaktentuan pasaran terus berada pada paras tinggi dan cabaran yang berterusan dalam pendanaan mata wang asing. Keadaan ekonomi yang lebih lemah dalam ekonomi maju juga boleh menjejaskan perniagaan di Malaysia melalui saluran perdagangan, yang berpotensi meningkatkan risiko kredit bagi institusi kewangan Malaysia.

Sektor kewangan berada pada landasan yang kukuh dan kedudukan yang baik untuk menangani perkembangan ini. Prospek risiko kredit bagi institusi kewangan di Malaysia yang berpunca daripada pendedahan terhadap perniagaan dan isi rumah dijangka kekal terurus pada tahun 2012, berlandaskan jangkaan prospek pendapatan dan guna tenaga yang stabil dengan permintaan domestik yang mampan. Langkah yang diambil untuk merangsang daya tahan berterusan bagi isi rumah juga harus lebih tegas, terutamanya melalui pematuhan keperluan bagi institusi perbankan untuk menilai dengan betul keupayaan peminjam untuk berhutang.

Jadual 1.9

Andaian dan Parameter Kejutan Ujian Tekanan Berasaskan Senario

Kejutan makroekonomi dan kewangan	Andaian dan lingkungan parameter kejutan utama
Kejutan KDNK Malaysia	• Lebih teruk daripada penguncupan ekonomi pada tahun 2009
Kejutan hasil	• Penurunan lebih daripada 40% merentasi pelbagai segmen hasil
Kejutan risiko kredit *[PD = Kebarangkalian mungkir;* *LGD = Kerugian akibat mungkir]*	• PD dan LGD yang lebih teruk untuk pelbagai portfolio pinjaman – Sekurang-kurangnya dua kali ganda PD semasa – LGD ketika kegawatan (downturn LGD) yang lebih tinggi berbanding dengan pengalaman dalam sejarah • Kadar perubahan penarafan dan kemungkiran yang lebih teruk bagi sekuriti hutang swasta/ sukuk berbanding dengan pengalaman paling buruk dalam sejarah (1998 dan 2001) – LGD sehingga 100% • Peningkatan dalam penggunaan kemudahan komitmen dan kontingensi sehingga 100%
Kejutan risiko pasaran	• Penurunan ekstrem dalam FBM KLCI • Penambahan atau penyusutan nilai yang ketara untuk lapan mata wang asing utama berbanding dengan ringgit • Kejutan risiko kadar faedah (sehingga 250 mata asas) untuk pelbagai tempoh kematangan, dengan mengambil kira: – keluk kadar hasil MGS yang makin curam – spread kredit yang makin luas antara sekuriti hutang swasta dengan MGS – risiko asas

Bank akan terus giat memantau kedudukan kewangan isi rumah, melakukan penyelarasan rapat dengan pihak berkuasa yang berkaitan dalam melaksanakan langkah yang sesuai bagi memastikan daya tahan isi rumah terpelihara.

Keutamaan pemantauan dan penyeliaan Bank pada tahun 2012 untuk memelihara dan merangsang kestabilan kewangan domestik akan tertumpu pada usaha:

- Mengukuhkan keupayaan Bank untuk mengenal pasti dan mengukur risiko penularan tahap kedua yang boleh menjejaskan sektor kewangan, terutamanya melalui pemahaman lebih baik dan pengumpulan data yang terus bertambah baik tentang kesalinghubungan lebih luas dalam dan dengan sistem kewangan;
- Memperkukuh melalui penyeliaan yang rapi dan pengawalan yang dipertingkat, jika bersesuaian, pengambilan risiko yang berhemat dan bertanggungjawab oleh institusi kewangan yang disokong oleh amalan pengunderaitan yang baik, pengendalian bertanggungjawab terhadap pengguna dan penentuan harga risiko yang berpatutan. Di samping mengekalkan pengawasan yang dipertingkat terhadap pendedahan bank kepada isi rumah, Bank juga akan meningkatkan penelitiannya terhadap kualiti dedahan kredit perniagaan dan pembiayaan bank kepada sektor harta komersial;
- Menggalakkan kerjasama dan penyelarasan serantau yang berkesan dalam pengawalan dan penyeliaan kewangan dan pengurusan krisis melalui penyertaan aktif Bank dalam platform pelbagai hala yang terkemuka, seperti EMEAP. Perkara ini termasuklah memanfaatkan forum penyeliaan dan pengaturan dua hala untuk meningkatkan penyeliaan bersepadu terhadap institusi domestik yang menjalankan operasi merentas sempadan yang ketara;
- Meningkatkan lagi, melalui kerjasama rapat dengan pihak berkuasa kawal selia yang lain, pemantauan Bank terhadap sistem perbankan bayangan dan entiti bukan bank yang sistemik untuk menyokong pengesanan awal dan tindak balas segera terhadap pertambahan risiko dan kelemahan dalam sistem kewangan yang lebih luas; dan

- Mengukuhkan lagi infrastruktur pasaran kewangan, terutamanya sistem pembayaran dan penyelesaian untuk menyokong pertambahan jumlah urus niaga merentas sempadan dan pelbagai mata wang dan bekerjasama dengan pihak berkuasa lain bagi menambah baik akses kepada, dan ketelusan, maklumat tentang dedahan derivatif di kaunter (over-the-counter derivatives).

Pada tahun 2012, Malaysia akan menjalani Program Penilaian Sektor Kewangan anjuran Tabung Kewangan Antarabangsa dan Bank Dunia. Meskipun asas-asas kestabilan kewangan dalam keadaan yang kukuh, Malaysia akan terus berusaha untuk memelihara kestabilan kewangan dengan lebih baik dalam persekitaran yang amat dinamik di dalam dan luar negeri.

Pengantara Bukan Bank di Malaysia

Susulan Krisis Kewangan Global, lebih tumpuan telah diberikan pada peranan dan skop institusi yang beroperasi dalam sistem perbankan bayangan (shadow banking system) dalam menyebarkan risiko kepada sistem kewangan. Kegagalan beberapa institusi berkenaan semasa berlakunya krisis tersebut telah mengakibatkan risiko ketara tersebar dengan lebih meluas menerusi sistem kewangan yang akhirnya meninggalkan kesan gangguan pada pengantaraan dana dalam beberapa ekonomi. Berikutan itu, perhatian yang lebih nyata di peringkat global telah diberikan pada aktiviti institusi yang beroperasi di luar sistem perbankan yang dikawal selia. Bagi memudahkan pihak berkuasa di pelbagai negara untuk lebih menyedari dan memahami entiti berkenaan serta aktiviti yang dijalankan oleh mereka, Lembaga Kestabilan Kewangan (Financial Stability Board, FSB) telah mengeluarkan beberapa panduan yang mendefinisikan sistem perbankan bayangan sebagai pengantaraan kredit yang dijalankan oleh sesebuah entiti dan melibatkan aktiviti di luar sistem perbankan yang biasa. Risiko sistemik daripada entiti dan aktiviti tersebut boleh timbul sama ada secara langsung ekoran pentingnya sistem perbankan bayangan dalam pembekalan kredit atau mudah tunai kepada ekonomi, atau secara tidak langsung melalui kesalinghubungannya dengan sistem perbankan. Rencana ini memberikan gambaran keseluruhan mengenai ciri dan saiz aktiviti pengantaraan kredit yang dijalankan oleh entiti bukan bank dalam sistem kewangan di Malaysia.

Di Malaysia, pengantara kredit bukan bank berperanan sebagai pelengkap kepada bank dalam menyediakan perkhidmatan kewangan untuk segmen pasaran yang khusus. Walau bagaimanapun, ciri-ciri dan skala aktiviti mereka tidak begitu kompleks dan mencakupi bahagian yang jauh lebih kecil daripada jumlah pengantaraan kredit oleh sistem perbankan berbanding dengan apa yang berlaku dalam beberapa ekonomi maju semasa Krisis Kewangan Global[1]. Bank-bank merupakan tonggak sistem kewangan yang merangkumi 61% daripada jumlah pengantaraan kredit di Malaysia[2] atau 142% daripada keluaran dalam negeri kasar (KDNK). Termasuk penanggung insurans, pengendali takaful, dan enam institusi kewangan pembangunan (IKP), kira-kira 73% daripada jumlah pengantaraan kredit atau 170% daripada KDNK disumbangkan oleh institusi yang dikawal selia secara berhemat oleh Bank.

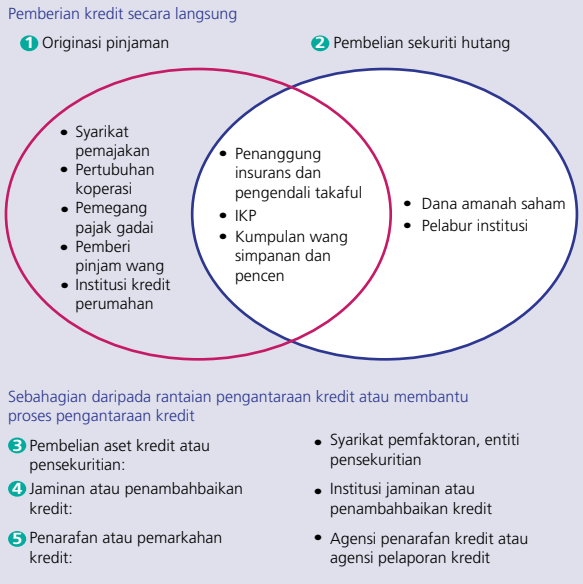
Beberapa faktor menjelaskan kecenderungan yang lebih rendah bagi aktiviti pengantaraan kredit bukan bank di Malaysia dalam menyebarkan kejutan kepada sistem perbankan.

(i) Aktiviti dan entiti yang kurang kompleks

Aktiviti pengantaraan kredit bukan bank tertumpu terutamanya pada pembelian sekuriti hutang biasa dan aktiviti pemberian pinjaman tradisional. Aktiviti pensekuritian dan penambahbaikan kredit merangkumi hanya lebih kurang 3.7% daripada pengantaraan kredit oleh entiti bukan bank (Rajah 2). Syarikat pelaburan

Rajah 1

Entiti dan Aktiviti Pengantaraan Kredit Bukan Bank di Malaysia

[1] Menurut suatu laporan staf Federal Reserve Bank of New York, jumlah pengantaraan kredit oleh sistem perbankan bayangan di Amerika Syarikat ialah hampir dua kali ganda (lebih kurang 1.8 kali) besarnya berbanding dengan jumlah pengantaraan kredit oleh sistem perbankan tradisional sebelum Krisis Kewangan Global. Rujuk Pozsar, Z, Adrian, T, Ashcraft, A dan Boesky, H (2010), `Shadow Banking´, Laporan Staf, Federal Reserve Bank of New York no. 458, Julai.

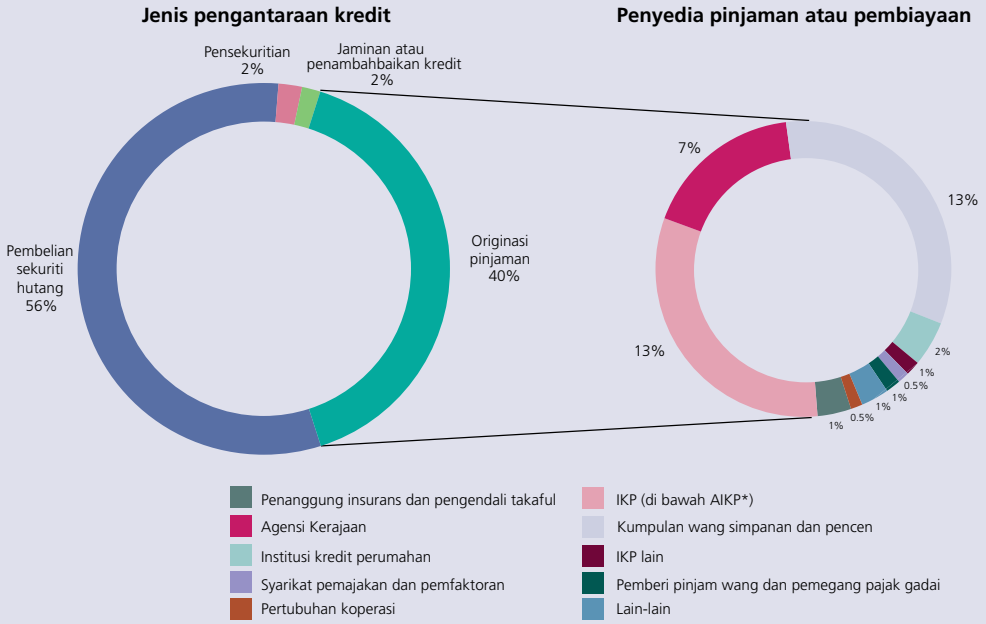
[2] Termasuk pinjaman, pemegangan sekuriti hutang, pensekuritian, dan jaminan atau penambahbaikan kredit.

berstruktur (structured investment vehicle, SIV), konduit kertas komersial bersandarkan aset serta struktur pensekuritian yang kompleks juga bukan merupakan aktiviti yang lazim dijalankan.

Permodalan sistem perbankan yang kukuh dan ketersediaan mudah tunai yang lebih daripada mencukupi secara berterusan di dalam sistem kewangan domestik telah mengurangkan pergantungan institusi perbankan pada pensekuritian sebagai sumber pendanaan atau untuk pengurusan modal, dengan nisbah pinjaman deposit sistem perbankan kekal kurang daripada 85% sejak tahun 2004. Aktiviti pensekuritian bersandarkan aset terus menurun berbanding jumlah sekuriti hutang terkumpul (2011: RM15.7 bilion atau 1.8% daripada jumlah sekuriti hutang terkumpul; 2010: RM16.2 bilion atau 2.1% daripada jumlah sekuriti hutang terkumpul). Cagamas MBS Berhad, anak syarikat perbadanan gadai janji kebangsaan[3], merupakan penerbit sekuriti bersandarkan aset (asset-backed securities, ABS) utama dalam sistem kewangan Malaysia yang merangkumi hampir separuh (45.8%) daripada ABS terkumpul. Pada masa sekarang, ABS yang diterbitkan oleh Cagamas MBS Berhad disandarkan sepenuhnya oleh pinjaman perumahan kakitangan Kerajaan sebagai aset dasarnya. Pensekuritian aset yang diterbitkan oleh beberapa entiti bank dan entiti bukan bank, masing-masing merangkumi 18% dan 36.1%, dengan jumlahnya kekal amat sederhana sejak beberapa tahun ini. Sementara itu, risiko keseluruhan yang timbul daripada aktiviti jaminan kredit kekal rendah memandangkan saiz jaminan terkumpul adalah kecil iaitu sebanyak RM13.6 bilion, termasuk jaminan yang diberikan oleh Perbadanan Jaminan Kredit (Credit Guarantee Corporation) kepada perusahaan kecil dan sederhana (PKS). Amalan dan infrastruktur pengurusan risiko bank yang kukuh turut menyumbang kepada kualiti aset yang lebih baik seperti yang diperlihatkan oleh jumlah kerugian pinjaman terjejas yang rendah. Oleh itu, penggunaan instrumen pensekuritian atau penambahbaikan kredit untuk membentuk kedudukan spekulatif leveraj tinggi (highly leveraged speculative positions) dalam sistem kewangan domestik adalah terkawal dengan baik.

Rajah 2

Komposisi Aktiviti Pengantaraan Kredit oleh Entiti Bukan Bank

*AIKP merujuk kepada Akta Institusi Kewangan Pembangunan 2002

Sumber: Kaji selidik Bank Negara Malaysia, Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan, pelbagai penyata kewangan, dan anggaran dalaman

[3] Perbadanan gadai janji kebangsaan, Cagamas Berhad, dimiliki secara majoritinya oleh institusi perbankan.

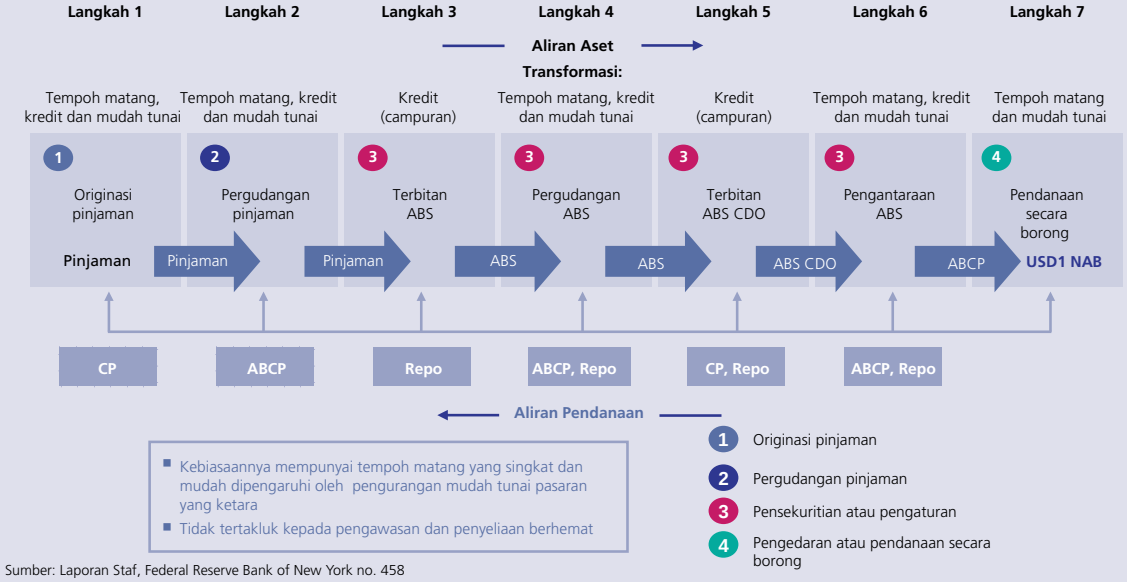
(ii) Risiko ketidakpadanan tempoh matang dan mudah tunai yang rendah

Pengantara kredit bukan bank di Malaysia secara umumnya tidak bergantung pada pendanaan yang kompleks dari pasaran kewangan untuk melaksanakan transformasi tempoh matang atau mudah tunai. Ini mengurangkan dedahan pengantara kredit bukan bank di Malaysia kepada kejutan mudah tunai pasaran yang mendadak atau mudah tunai yang tergendala. Terbitan sekuriti hutang oleh pengantara kredit bukan bank yang mencakupi bahagian yang kecil daripada jumlah sekuriti hutang terkumpul menghadkan lagi sebarang impak tekanan yang dihadapi oleh pengantara ini terhadap mudah tunai pasaran keseluruhan.

Rajah 3

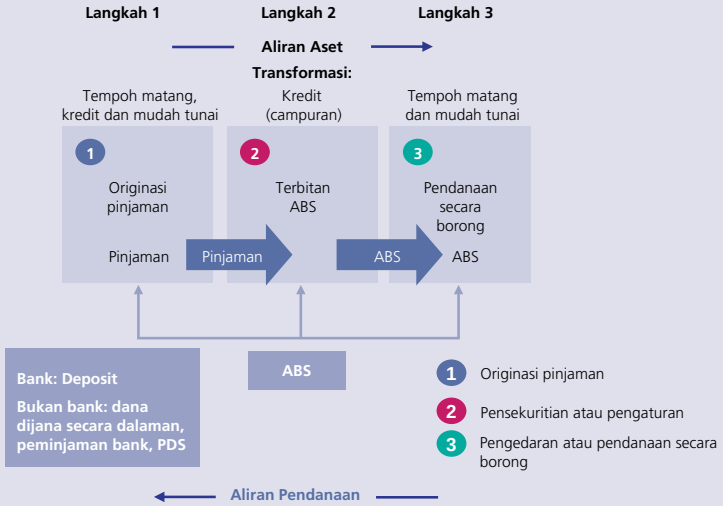
Transformasi Kredit, Mudah Tunai dan Tempoh Matang menggunakan Pendanaan dari Pasaran Kewangan

Rantaian pengantaraan kredit di ekonomi maju

Sumber: Laporan Staf, Federal Reserve Bank of New York no. 458

Rantaian pengantaraan kredit di Malaysia

Nota: ABS: Sekuriti Bersandarkan Aset (Asset-Backed Securities), ABS CDO: Sekuriti Bersandarkan Aset Obligasi Hutang Bercagar (Asset-Backed Securities Collateralised Debt Obligations), ABCP: Kertas Komersial Bersandarkan Aset (Asset-Backed Commercial Paper), CP: Kertas Komersial (Commercial Paper), Repo: perjanjian belian balik, NAB: Nilai Aset Bersih dan PDS: Sekuriti Hutang Swasta (Private Debt Securities)

Sumber: Bank Negara Malaysia

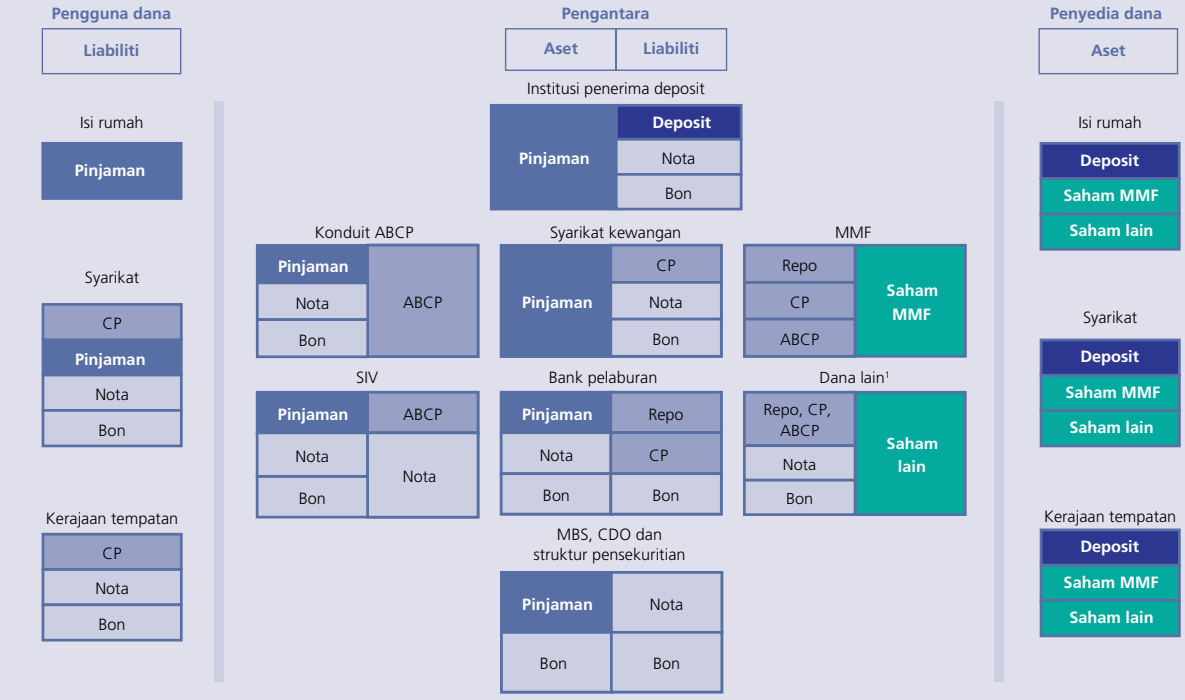
Walaupun pasaran bon Malaysia telah berkembang dari segi saiz dan kedalamannya sejak beberapa tahun yang lalu, namun pergantungan pada sekuriti hutang oleh pengantara kredit bukan bank untuk membiayai aktiviti kredit secara relatifnya masih rendah. Bagi pengantara kredit bukan bank yang lebih besar, kebanyakan aktiviti kredit dibiayai oleh sumbangan ahli manakala bagi pengantara kredit yang lain, sumber utama pendanaan adalah daripada dana yang dijana secara dalaman. Sekuriti hutang swasta yang diterbitkan oleh pengantara kredit bukan bank berjumlah RM29.6 bilion atau 3.5% daripada sekuriti hutang terkumpul pada akhir tahun 2011. Daripada sekuriti hutang yang diterbitkan oleh pengantara kredit bukan bank, kertas komersial mencakupi 2.2%, iaitu sebanyak RM651 juta atau 11.2% daripada jumlah kertas komersial terkumpul. Walaupun sebilangan kecil daripada entiti bukan bank bergantung pada kertas komersial, sebarang impak pada pengantaraan kredit terhadap kestabilan kewangan yang timbul daripada sebarang kemerosotan mudah tunai pasaran adalah terhad memandangkan aktiviti serta kemudahan tetap dan kredit yang diperoleh daripada bank adalah berskala kecil. Dedahan pengantara kredit bukan bank kepada ketidakpadanan tempoh matang juga terhad dengan tempoh matang purata sekuriti hutang swasta yang diterbitkan ialah 8.2 tahun, manakala pembiayaan yang diberikan oleh entiti ini, yang merupakan sebahagian besar daripada aset, kebanyakannya adalah untuk tempoh sederhana yang tidak melebihi sembilan tahun.

(iii) Kesalinghubungan dengan sistem kewangan terkawal dengan baik

Kesalinghubungan kewangan langsung antara pengantara kredit bukan bank dengan sistem perbankan adalah terutamanya dalam bentuk penyimpanan deposit dengan bank dan dedahan risiko rakan niaga. Dedahan risiko rakan niaga ini timbul daripada pemberian pinjaman

Rajah 4

Kesalinghubungan Kewangan yang Kompleks antara Pelbagai Komponen Sistem Kewangan di Amerika Syarikat

[1] Termasuk kumpulan wang pelaburan semula hasil daripada peminjaman sekuriti (securities lending cash reinvestment pools), dana lindung nilai, dana bersama, dan pengurus aset lain

Nota: CDO: Obligasi Hutang Bercagar (Collateralised Debt Obligations), MBS: Sekuriti Bersandarkan Gadai Janji (Mortgage-Backed Securities), MMF: Dana Pasaran Wang (Money Market Fund), SIV: Syarikat Pelaburan Berstruktur (Structured Investment Vehicle) dan Repo: perjanjian belian balik

Sumber: Financial Crisis Inquiry Commission Preliminary Staff Report, "Shadow Banking and the Financial Crisis", Mei 2010

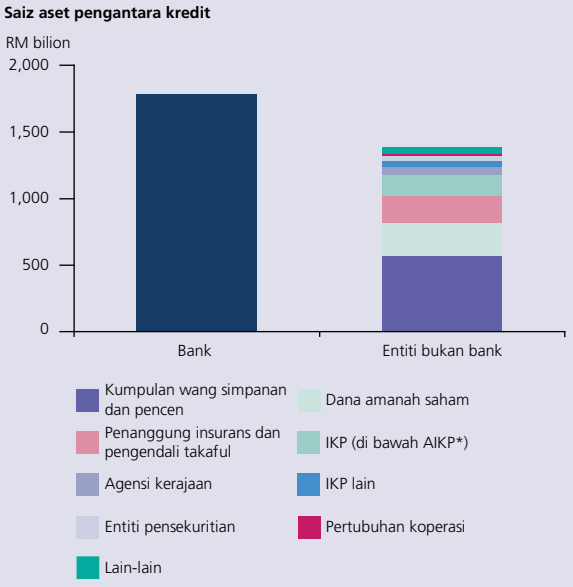
oleh bank kepada atau pemegangan sekuriti hutang yang diterbitkan oleh pengantara kredit bukan bank. Secara agregat, penyimpanan deposit oleh pengantara kredit bukan bank mencakupi hampir 10% daripada jumlah deposit dalam sistem perbankan pada akhir tahun 2011. Kumpulan wang simpanan dan pencen, penanggung insurans dan pengendali takaful serta beberapa dana amanah saham yang besar mencakupi sebahagian besar daripada deposit tersebut (69.7%), manakala selebihnya terbahagi antara entiti kewangan bukan bank yang kecil. Penyimpanan deposit oleh kumpulan wang simpanan dan pencen, penanggung insurans dan pengendali takaful serta dana amanah saham terdapat di beberapa institusi perbankan, seterusnya mengurangkan risiko pertumpuan dana pada sesebuah bank. Walaupun pemberian pinjaman dan pemegangan sekuriti hutang yang diterbitkan oleh pengantara kredit bukan bank oleh institusi perbankan telah berkembang sejak beberapa tahun ini, dedahan risiko kredit sedemikian masih kecil, merangkumi hanya 2.9% daripada jumlah pinjaman terkumpul dan sekuriti hutang swasta terkumpul yang dipegang oleh sistem perbankan atau 21% daripada modal asas sistem perbankan. Memandangkan saiz pengantaraan kredit bukan bank dalam sistem kewangan adalah kecil secara relatifnya, maka kesalinghubungan antara pengantara tersebut juga terhad.

(iv) Sebahagian besar daripada aktiviti dan entiti tertakluk kepada pengawasan

Penanggung insurans, pengendali takaful, dan IKP yang di bawah pengawasan kehematan Bank mencakupi 26% daripada aset yang dipegang oleh pengantara kredit bukan bank. Dana amanah saham, yang merangkumi 18% daripada aset yang dipegang oleh pengantara kredit bukan bank, adalah di bawah bidang kuasa Suruhanjaya Sekuriti Malaysia (Rajah 5). Pertumbuhan lima kali ganda industri dana amanah saham dalam tempoh sedekad yang lalu telah dipacu terutamanya oleh paras tabungan isi rumah yang tinggi sebagai sumber pembiayaan. Sebahagian lagi daripada aset (41%) yang dipegang oleh kumpulan wang simpanan dan pencen adalah di bawah kelolaan Kumpulan Wang Simpanan Pekerja dan Kumpulan Wang Persaraan (Diperbadankan), yang penubuhan, pengurusan dan operasinya ditadbir urus di bawah perundangan khusus. Dengan pelaburan jangka sederhana dan panjang, dan pelaburan strategik oleh kumpulan wang simpanan dan pencen secara umumnya sepadan dengan liabiliti mereka yang bersifat jangka panjang, maka entiti ini terdedah kepada risiko tempoh matang atau transformasi mudah tunai yang minimum. Di Malaysia, agensi penarafan kredit yang membantu proses pengantaraan kredit juga tertakluk kepada pengawasan oleh Suruhanjaya Sekuriti Malaysia. Sementara itu, Pendaftar Agensi Pelaporan Kredit, yang ditubuhkan di bawah Akta Agensi Pelaporan Kredit 2010, dan dijangka memulakan operasi pada tahun 2012, akan mentadbir urus operasi biro kredit swasta.

Rajah 5

Saiz Pelbagai Entiti dan Aktiviti Pengantaraan Kredit serta Struktur Pengawasan

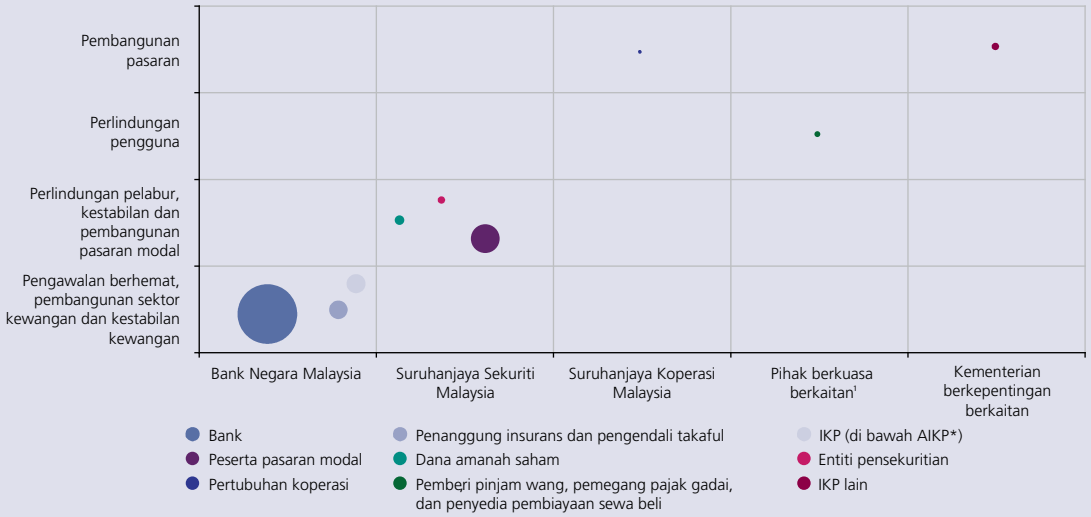

* AIKP merujuk kepada Akta Institusi Kewangan Pembangunan 2002

Sumber: Kaji selidik Bank Negara Malaysia, Suruhanjaya Sekuriti Malaysia, pelbagai penyata kewangan dan anggaran dalaman

Rajah 5 (sambungan)

Saiz aktiviti pengantaraan kredit dan struktur pengawasan

* AIKP merujuk kepada Akta Institusi Kewangan Pembangunan 2002

[1] Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan memberi lesen kepada pemberi pinjam wang dan pemegang pajak gadai manakala aktiviti sewa beli tertakluk kepada Akta Sewa Beli 1967 yang ditadbir oleh Kementerian Perdagangan Dalam Negeri, Koperasi dan Kepenggunaan

Sumber: Kaji selidik Bank Negara Malaysia, Suruhanjaya Sekuriti Malaysia, Suruhanjaya Koperasi Malaysia, Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan, pelbagai penyata kewangan dan anggaran dalaman

Sejak kebelakangan ini, aktiviti dan saiz aset pemberi pinjaman bukan bank yang tidak tertakluk di bawah pengawasan kehematan Bank telah meningkat. Pertumbuhan pembiayaan terutamanya tertumpu pada sektor isi rumah, meskipun terus mencakupi bahagian kecil (5.9%) daripada jumlah pembiayaan kepada isi rumah. Untuk memastikan perkembangan ini tidak akan menyumbang kepada peningkatan leveraj yang tidak berhemat dalam sektor isi rumah pada masa akan datang, pemantauan dan pengawasan Bank terhadap perkembangan aktiviti pemberian pinjaman oleh pemberi pinjaman bukan bank telah diperkukuh melalui kerjasama rapat dengan pihak berkuasa penyeliaan yang berkenaan. Langkah khusus juga telah dilaksanakan untuk memastikan bahawa koperasi kredit dan institusi kredit perumahan yang besar mematuhi amalan pembiayaan yang bertanggungjawab selaras dengan peraturan yang dikenakan terhadap institusi kewangan di bawah kawal selia Bank.

Pemantauan dan pengawasan yang berterusan terhadap sistem perbankan bayangan disokong oleh Akta Bank Negara Malaysia 2009. Akta ini membolehkan Bank mengumpul data dan maklumat mengenai entiti bukan bank yang tidak dikawal selia oleh Bank bagi tujuan memantau risiko yang baru muncul dalam sistem kewangan, dan jika dianggap wajar, Bank boleh mengambil langkah pengawalan risiko yang perlu untuk memastikan risiko dapat dibendung. Rangka kerja pemantauan Bank telah dipertingkat untuk mengenal pasti dengan lebih baik perkembangan dalam sektor ini dan untuk memantau kesalinghubungan antara sektor ini dengan sistem perbankan. Usaha juga sedang diambil untuk membentuk pengaturan kerjasama antara agensi yang baharu, serta mengukuhkan pengaturan kerjasama sedia ada, yang akan membolehkan pertukaran maklumat dengan efektif dan menambah baik penyelarasan dan pelaksanaan dasar. Ini termasuk penambahbaikan yang berterusan terhadap Memorandum Persefahaman (Memorandum of Understanding, MoU) Bank dengan Suruhanjaya Sekuriti Malaysia dan perumusan MoU yang sedang dilaksanakan dengan Suruhanjaya Koperasi Malaysia. Selain usaha ini, pihak Bank juga terus memberikan penekanan terhadap isu-isu global mengenai langkah pengawalseliaan dan cadangan langkah perlindungan terhadap sistem perbankan bayangan, termasuk isu di bawah inisiatif FSB. Jika perlu, penilaian akan dibuat terhadap keperluan langkah pengawalseliaan terhadap pengantara kredit bukan bank di Malaysia untuk memastikan aktiviti entiti ini tidak menyumbang kepada peningkatan risiko yang ketara dalam sistem kewangan.